

Vívóhíradó

A MAGYAR VIVÓSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1963. december hó

XII. évfolyam 11. szám

EGY ÉS MÁS A SZAKVEZETÉS, A MESTER ÉS VERSENYZŐJE KÉRDÉSRŐL

Távol áll tőlem, és nem szeretném, ha feltételeznék, hogy Gdanskot a magyar vívás "mohácsi vészének" tekintem.

Amikor lapunk hasábjain ezt a témát továbbra is napirenden tartjuk, az a cél vezérel, hogy a vívőközvélemény hangját hallassuk, annak ellenére - vagy éppen azért - mert tudomásunk van arról, hogy az illetékesek: a MVSZ elnöksége, szakvezetőink és edzőink igen behatóan és nagy alaposággal foglalkoznak az új utak keresésével.

Vannak vélemények, amelyek ugyan közszájon forognak és bár ezeket nem öntik látható megjelenési formába, mégis feltöltik az atmoszférát bizonyos - sokszor káros - feszültséggel. Cikkeinkkel a hiányosságokra kívánunk rámutatni, a továbbiak - a felvetett problémák megoldása - a szakvezetők és az edzők feladata.

Most, hogy a kedélyek immár lecsillapodtak, - bár a tapasztalatok értékelése folyik - kíséreljük meg összegezni a magyar vívás égető problémáit.

Sulypontilag három eredője van ennek a kérdésnek, amelyre a reflektor fényét rá kell irányítanunk éspedig a szakvezetői, edzői és versenyzői vonalon.

Az új szakvezetés tevékenységét teljes bizalommal kell fogadnunk, bár mindössze negyedéves munka alapján tehetjük ezt a megállapításunkat.

Az új szakvezetés felismerte, hogy sportágunkban az utóbbi években bekövetkezett és egyre fokozódó nemzetközi rivalizálás gondosabb felkészülést kíván meg. Ami az 5 aranyérmes római VB-on elég volt, az ma már nagyrésztben idejét múlt - elavult. Nemcsak az atlétikai, uszó, súlyemelő csúcsook fejlődnek rohamosan, de a centiméterekkel és stopperórával nem mérhető sportok is széleskörű változásokon mennek keresztül.

Egyre világosabbá válik az a felismerés, hogy a lemaradást most kell behozni, ez azonban nem könnyű feladat.

Az új helyzetben égetően jelentkeznek azok a részben - helyesebben nagy részben - új feladatok, amelyek az eddigi konzervatív utról való letérést vonják maguk után. Előbbre kell lépniünk edzésfel fogásban, a felkészítés korszerű megtervezésében, éspedig nemcsak a válogatott keretekben, ahol már megtörtént, hanem az utánpótlás vonalán is.

Ha a jelenlegi helyzetet értékeljük, mindenekelőtt takargatás nélkül meg kell állapítanunk, hogy sportágunk az elmúlt 2-3 évben határozottan visszaesett. Világviszonylatban, főleg két fegyvernemben: férfitorban és kardban nem tudunk lépést tartani az élenjáró vívőnemzetekkel. Minden tervezésnek kiinduló pontja a jelen helyzet lelkiismeretes felmérése.

Vegyünk példát öttusázóink elragadó magglingeni szerepléséből. Öttusázóink megváltozott felkészülési módszerének gyümölcse hozta meg az év legkiemelkedőbb magyar sportsikerét. Ez a siker tanúsítja, hogy a korszerű, de egyben fokozottabb munkával járó felkészülés előbb-utóbb meghozza termését arany, ezüst érmekben.

A helyes utra való igyekvés jelét látjuk abban a szabatosan kidolgozott hatalmas táblázatban, amelyet a szakvezetés "Olimpiai felkészülési és versenyprogram" címen a szövetségi irodában és a vívőszakosztályokban közszemlére kifüggesztett. A táblázat áttekinthetően szemlélteti a felkészülés menetét, az 1963. évi vívőévad kezdetétől, 1964. októberig, a Tókióba való indulásig. Az edzőtáborozások, egyesületi és nemzetközi versenyek, a válogatók és bajnokságok időpontján kívül érdekes diagramm tünteti fel a versenyzők terhelési menetét.

A kitűnő táblázatot tanulmányozva felmerül a kérdés, vajon sikerül-e a szakvezetésnek olyan technikai, fizikai és pszichikai többletet nyújtani, amely jó eredményekben nyer kifejezést?

A legjobb tervezés is annyit ér, amennyi abból megvalósításra kerül.

EDZŐTESTÜLETÜNK hozzáállásán, felelősségérzetén áll, vagy bukik a szakvezetés tervezetének gyakorlati megvalósítása.

Régi nagytudású mestereink, akik a keretekben és szakosztályokban élversenyzőinkkel foglalkoznak kétségen kívül eddigi feladatukat többé-kevésbé jól oldották meg. Ezt igazolja vivóink nemzetközi szereplése és tavalyi elsőségünk a "Nemzetek Nagydíjában" is emellett szól.

Az a nagymérvű színvonalemelkedés, nivókiegyenlítődés, amely a nemzetközi vivósportban az utóbbi években tapasztalható megköveteli azonban, hogy mi is magasabbra tegyük a mércét. De ha versenyzőinktől nagyobb teljesítményeket várunk, ugyanakkor joggal követelhetjük meg edzőinktől a korral való haladást.

Meggyőződésünk, hogy szakembereinkben él az érdeklődés az új iránt.

Sárosi Imre, az Egyesült Államokban járt kiváló uszóedző a tanulmányútján látott és tapasztaltakból leszűrte a jónak látottakat, kiegészítette saját gyakorlatából hasznosítottakat és megszületett egy erőnléti gyakorlatsorozat, amely uszóinak állóképességét, gyorsaságát fejleszti.

Ezeket a zenével kísért gimnasztikai gyakorlatokat sok testvér-sportág edzői is megtekintették. Nincs tudomásunk róla, hogy vivóedzőink közül valaki is ott járt volna, hogy ezeket a "Non stop" edzéseket - melyekre annak idején a Vivó Híradó is felhívta a figyelmet - tanulmányozzák.

Az az edző, aki nem képezi tovább magát, nem kísérletez, nem okul a tapasztalatokon, soha nem fog tanítványaival kimagasló eredményeket elérni.

Egy jó edző hosszú éves tapasztalatai alapján előbb-utóbb arra a meggyőződésre ébred, hogy nincs ugynevezett "üdvöztető módszer". Az egyes bevált technikai, vagy taktikai gyakorlatokon kívül állandóan korszerűsíteni kell oktatási anyagát, aki haladni akar a korral.

Amikor ezeket a megállapításokat tesszük, helyénvaló a tárgyilagosság kedvéért azt is szóvátenni, hogy edzőink munkalehetősége szempontjából kedvezőtlen a helyzet. A fővárosban - a vivósport centrumában alig 13-14 a főfoglalkozású edző. Ezeknek is nagyjából az élversenyzőkön felül, a keretedzéseken van foglalkoztatva. A mellékfoglalkozású edzők jórészenek pedig még egész éves szerződése sincsen.

Az edzők túlterheltsége általános, főleg vidéki vonatkozásban, ahol a szakosztályok mostoha anyagi ellátottsága folytán, legtöbb helyen még a nekik járó mérsékelt illetmények alatti honoráriumért is ellátják áldozatos munkájukat.

A sokrétű edzőproblémákat vázlatosan összefoglalva - mert más vitára érdemes téma is akad - remélhető, hogy a szakvezetés által kiküldött bizottságok tanácskozásai alapján kidolgozott egységes edzési módszereket a közeljövőben összehívandó országos edzőértekezleten mélyreható vita tárgyává teszik, továbbmenően pedig a helyesnek tartott változtatások megformálása - összehangolása után ezeket az egész sportág területén kötelezőleg foganatosítják.

Az egységesen hangoztatott elvek, egységesen alkalmazott gyakorlatot is jelentsenek.

Ha csak a legfontosabb vonatkozásokban sikerül előbbrelépni egyet, akkor az értekezlet összehívása nem lesz hiábavaló.

Hasznosan támasztaná alá az értekezlet előadásait, ha azokat gyakorlati bemutatással egészítenék ki.

A versenyzőről is beszélnünk kell végül, ha a felemelkedés útját keressük. A világbajnokság befejezése után a szemtanuk közül többen igyekeztek magyarázatot keresni vivóink mérsékelt szereplésére. Most, amikor a keserűség elszállóban van, megpróbáljuk kielemezni azokat a hibákat és tényezőket, mely az egyébként tehetséges versenyző-gárdánkat a kiemelkedő eredmények elérésében gátolják.

Nem kívánunk általánosítani és nem szeretnénk senkit megbántani sem, tehát nincs helye az érzékenykedésnek. Minél tovább folyik a helytelen érzékenykedés, annál tovább késik a felemelkedés útjára való térés.

Ezért beszélünk a megnövekedett feladatokkal együttjáró követelményekről, melyeket a szakvezetéstől, mestereinktől, továbbmenően élversenyzőinktől elvárunk. Így közelíthetjük meg mindannyiunk célját, mely vivósportunk nagyszerű presztízst vissza állítani hivatott.

Az olimpiai felkészülés első etapján, az erőnléti alapozáson túl vagyunk. Illetékesek megállapítása szerint a szövetségi kapitányunk Sákovics József, Nádori László a TTK munkatársa és Szóts Bertalan vivótársunk által nagy szakértelemmel vezetett 4 hetes edzés a várakozásnak megfelelő eredménnyel járt. Válogatottjaink - kivétel nélkül - fegyelmezetten és lelkesedéssel vetették alá magukat a nagy megterhelést jelentő követelményeknek. Ez a verejtékes munka nem volt hiábavaló, mert a megfelelő alapozás az egész vivóvádra erőbázist teremt.

Remélhetőleg a folytatás sem marad alatta a jó beindulásnak. Az ezután következő fegyveres szakmai edzések, technikai és taktikai téren ismét sok kötelezettséget rónak mesterre, tanítványra egyaránt.

Jó eredmények csak lelkiismeretes edzés után születnek. Aki vívásban nagy eredményekre pályázik, nem elégedhet meg kizárólag mesterével végzett hosszabb, vagy rövidebb iskolázással. Ez a szemlélet sajnos eléggé elterjedt versenyzőink között. A legtöbben azzal, hogy leiskoláztak, abban a tévhitben szenvednek, hogy már eleget tettek a velük szemben támasztott követelményeknek. Régi nagy vívóink, sokszor kezdő versenyzőkkel leálltak "falazni", hogy az előzőkben mesterükkel átvett technikai anyagot begyakorolják.

Fontos továbbá, hogy a versenyző ne álljon hadilábon saját lelkiismeretével. Legyen meg az önbizalma abból kifolyóan, hogy lelkiismeretesen felkészült és minden tőle telhetőt megtett a sikeres szereplése érdekében. Csak ilyen érzés ad önbizalmat az úgynevezett "nagy pillanatokban", amikor a mérkőzés sorsa sokszor egyetlen találaton dől el.

Tanuljanak meg versenyezni vívóink. Az az igazi versenyző, aki a verseny közben is nyugtani képes azt, amit tanult - amit tud. A jó versenyző sikerének titka: a biztonságérzet.

Izig-vérig győzelemre törő versenyzőket kell nevelnünk. A vívás küzdő sport. Az a sikeres versenyző, aki bátran, keményen tud küzdeni, rá tudja kényszeríteni vivómódorát ellenfelére s a kezdeményezést kézben tartja.

Ne engedjük át a kezdeményezést az ellenfélnek. Az a versenyző aki csak védekezésre rendezkedik be, aki csak ellenfele hibáiból akar cselekvési előnyhöz jutni: eleve lemond a jó támadás lehetőségéről és sokszor lekésik a támadás kivédéséről is.

Hiányzik - sajnos - legtöbb versenyzőnkből az a bizonyos lelki többlet, amely erőt ad az elveszettnek látszó mérkőzést a maga javára fordítani.

Gdansk után egy szakiró értékelésében azt a benyomást szerezte vívóinkról, hogy "unott, enervált versenyzők"! Ilyen véleményre nem szabad okot szolgáltatni válogatottjainknak. Meg kell értetni versenyzőinkkel, hogy viszonzni, törleszteni is kellene azért a hathatós támogatásért, melyben uton-utfélen részesülnek.

Végül vívóinkat fel kellene készíteni a versenyeken gyakran - főleg párbajtőrben - előforduló helyzetekre, a vívóidő lejárta előtt "még 1 perc" alatt követendő taktikára. Ha vezet, vagy ellenfele vezetése esetére. Itt követi el a tanácstalan versenyző a legtöbb taktikai hibát.

Mindent egybevetve, hadd zárjam mondanivalómat azzal a szerény elgondolással, hogy csak a fejlődés szükségességének felismerésével, az új lehetőségek szakadatlan kutatásával érhetjük el ismét nemzetközi szinten elsőségünket.

Gábor József

VESZPRÉMI NAPOK

Közvetlenül a Rádió által sugárzott "Veszprémi nap" után került lebonyolításra a Pécs-Veszprém városok közötti csapatverseny Veszprémben. A mérkőzést négy tagú együttesek vívták fegyvernemenként. A fírfitor- és kardversenyt a vendéglátók nyerték, női tör- és párbajtőrben Pécs városa diadalmaskodott. Küzdelmük végig igen sportzerű légkörben zajlott le és az erőviszonyoknak valós képét tükrözte vissza, mert míg a férfi szurófégyverekben igen kiegyensúlyozott mérleg alakult ki, ugyanakkor kardban Veszprém, a nőknél viszont Pécs csapata ért el nagyobb eredményt.

A verseny megszervezése és lebonyolítása két szempontból is örvendetes. Nevezetesen, egyrészt lehetőséget nyújt a Dunántul vívófellegvárainak találkozójára, mely kétségtelenül fejlődést jelenthet, másrészt népszerűsítheti a sportágat is, hiszen a veszprémi Vegyipari Egyetem pompás aulája, - ahol a verseny lezajlott, -

sokkal nagyobb vívómegmozdulásokra is kiválóan alkalmasnak bizonyulhat. Itt kell megjegyezni, hogy elkészült az egyetem korszerű tornaterme, mely e sorok megjelenésékor már sok öröme szerepel a sportkedvelő főiskolai hallgatóknak. Vidék sportjáról lévén szó, - és ez sportágunk fejlődésének egyik lényeges tényezője, - nézzük meg a részjelenségeket. Mindkét város vívói között elismert képességű versenyzőket találunk. Veszprém részéről Major, Kovács Attila, Horváth, Welther, Tisztartó, pécsi vonatkozásban Szőlősi, dr. Kovács Antal, Sétáló, Karakán és Várnagy neveit több ízben olvashattuk az eredménytáblázatokon. A tehetség nyilván adva van. Mégis mi hiányolható ahhoz, hogy a vidék vívósportja felemelkedjék a főváros minőségéhez? Megítélésem szerint az adatok tükrében úgy látom, hogy kevés a vívók létszáma, pl. Veszprém az elmúlt évben 100 szakosztályi tagot tartott nyilván, jelen esztendőben lényegesen csökkent a névsor. Ilyen értelemben tehát

minél több fiatalal kell a vivást megkedveltetni és a fogékonyakat a sportágba bevonnani. A vivásban már gyökeret vert versenyzőket a fokozatos fejlődés és eredményesség érdekében tervszerű edzésrendszer bevezetésével és alkalmazásával, - értve ez alatt a technika, taktika, erőnlét gyarapítását, - segíteni kell.

Mind ezen támogatás azonban csak akkor vezethet célhoz, amennyiben az érdekeltek hozzáállása egyezik az u.n. egészséges vivómorállal, a sportág iránti szeretettel. Továbbiakban, úgy vélem, elengedhetetlenül megkívánandó a versenyzési lehetőségek bővítése vidéki, fővárosi és nemzetközi vonatkozásban egyaránt. Elmondottak megvalósulásával a célkitűzés nem maradhat el.

A magyar vivósport feljegyzései számos kiváló vidéki versenyző nevét tartják nyilván. A területi vivószövetségek munkássága alapján a Magyar Vivó Szövetség

egyik fő feladatának fogja tekinteni, hogy napjainkban, amikor vivósportunk fejlődése és eredményessége inkább többé, mint kevésbé bírálható, lényegesen több súlyt fektessen a vidék helyes irányu támogatására.

No de térjünk vissza a veszprémi napokra. A város romantikája és sokszázéves hagyományai a külföldi látogatók előtt sem közömbösek. A Vegyipari Egyetem 400 hallgatójának ad lehetőséget a diploma megszerzésére. Tudományos kutatóintézete a város ékességeihez társul. Kies fekvésű Vadas-kertjét nagyszámú lakossal bíró idegen- és honi városok megirigyelhetik. Örvendetes, hogy a központilag elhelyezett Bakony Szálló régebbi hiányosságait levetkőzte és ma már közel korszerűnek mondható. Mindent egybevetve, a gyönyörű őszi időben tett látogatás emlékekben és tapasztalatokban gazdagabbá tette e sorok íróját.

dr. Boros Ernő

KÁRPÁTI RUDOLF BESZÁMOLÓJA:

KARDOZÓINK A VILÁGBAJNOKSÁGON

Előljáróban meg kell mondanom, hogy véleményem szerint kardcsapatunk - tudásuk alapján - képes lett volna és a jövőben is képes rá, hogy bármilyen világversenyen győzedelmeskedjék. Hogy ez most nem sikerült és a közeljövőben sem számíthatunk biztosan a győzelemre, annak szerintem a többi között két fő oka van:

1./ A technika és a technikai repertoire hiánya, amiből természetesen fakad a taktikai éretlenség és bűrtortalanság. /Ha tudnák is, hogy mit kellene adott pillanatban az ellenfél ellen végrehajtani, technikai fogyatékoságaik miatt nem merik! Pl. Pézsa a döntő mérkőzésen az öt lerohanó Ássatiani ellen./

2./ Pszichikai, idegi tényezők. /Tul nagy személyes felelősség érzet./ Ez sportorvosi feladatkörbe tartozna. Meg kell találnunk azt a sportorvost, aki megfelelő nemzetközi versenyzői multtal rendelkezik ahhoz, hogy ennek tudományos részén túl a nagy világversenyek versenyzői pszichéjét tapasztalatilag is ismerje. Meggyőződésem, hogy kel- lő felvilágosító munkával a gátló tényezők zöme kiküszöbölhető lesz.

Itt szólnom kell még arról a helytelen új szokásról, mely szerint a versenyzők szeretnék összeállítani a csapatot. Eltekintve attól, hogy a csapatlétszám amugy- is öt főre csökkent, tehát csak egy csere lehetőség van, véleményem szerint a versenyző az amugyis meglévő felelősséghez ne vegyen újat, amely vezetői feladat és vezetői felelősség. Világ- vagy olimpiai bajnokságokon - de még egyéb nemzetközi versenyeken is - nem játszhatnak szerepet baráti kapcsolatok. Kizárólag a csapat érdekei és a győzelem elérése lehet az egyetlen szempont, nem beszélve arról, hogy a "bérelt hely" érzése saját fejlődésében gátolja meg a vivót - ha meg nem állítja. Előfordult, hogy Meszéna például sértődöttségében amiért, nem öt vivattuk a szovjet csapat ellen egy-két napig alig állt szóba Kovács Pállal és velem, annak ellenére, hogy Szerencsés jó vivása három győzelmet hozott. Vagy talán éppen ezért?

Visszatérve a technikai tényezőkre, illetőleg azok hiányosságaira, szükségesnek látszik, hogy kardvivóink technikáját lényegesen magasabb szintre emeljük figyelembevéve természetesen az egyes versenyzők egyéni adottságait.

Kirívó most már az a tény, hogy vivóink - egy-két kivételtől eltekintve - nem azt vivják verseny közben, amit iskolázás alatt gyakorolnak. Természetes, hogy az iskolázás elemeit - kizárólag a kötetlen asszózás keretein belül lehet, sőt kell beidegezni ill. mechanizálni. Erre azonban úgy látszik vivóinkat rá kell vezetni, mert tapasztalatom szerint a szabad asszózás közben is tusra vivnak - presztis kérdést csinálnak a szabad asszózásból. Ez pedig helytelen. Ha megnézzük Kovács Attila, Pézsa vagy Mendelényi iskolázását, azt láthatjuk, hogy elhatárolt mozdulatokkal változatos védésekkel és koordinált rendszerességgel hajtják végre a gyakorlatokat. Ezzel szemben a versenyeken, s már asszózás közben visszatérnek az általuk megszokott és biztonságosnak tartott egy, legfeljebb két vivóelem végrehajtására. Főleg a belevágásokra. A gdanski VB-on Pézsa, Bakonyi, Kovács a fontosabb és döntő összecsapásokon egyaránt a találatok 80 %-át azért kapta, mert rossz időben vágott közbe.

Kovács Attila pl. a szovjet Mavlihanovtól 5:0 arányban kapott ki és ebből négyszer rossz időben való belevágásból esett a találat. Szerencsés az egyetlen versenyzőnk volt ezen a versenyen, aki valóban át is ültette az iskolavívást mérkőzéseire. A technikai tényezők megjavításához tartozik az is, hogy - véleményem szerint - az iskolavívás nem tart lépést a megváltozott vívómodor új megnövekedett távolságával és atlétikus elemeivel. Ezt a versenyzéshez előkészítő "valós" iskolázást természetesen csak egyes periódusokban képzelem el. Hogy mikor azt egy külön szakmai megbeszélésnek kell eldöntenie. Örvedetes tény az, hogy a küzdenitűdás szelleme ugylátszik állandósult csapatunknál az egyetlen Mendelényi kivételével, aki sehogy sem tudja ezt a víváshoz olykülöztetetlen erényt megszerezni.

A bemelegítés kérdéséről szólva, szerintem nem elég csak a veritékezé - sig bemelegítő mozgást végezni, egyrészt mert egy meleg teremben az izzadás sokkal hamarabb megindul, mint ahogy az izmok bemelegednek, másrészt pedig tapasztalataim alapján meggyőződésem, hogy az igen erős bemelegítés az idegi ólmosságot is nagyrészt feloldja. Orvosilag ezt az állításomat nem tudom alátámasztani, de tény az hogy bármikor elhagytam az erős - sőt nagyon erős bemelegítést, az említett ólmosság érzése a páston mérkőzés közben fogott el. Ellenkezőleg az erős bemelegítés után ez feloldódott, ill. az ólmosságon "túlrágtam" magam akkor, mikor az még nem jelentett hátrányt - bemelegítés alatt. Meszénát és Mendelényit pl. alig tudtam rávenni egy kissé erősebb mozgásra, mert "erőt gyűjtöttek". A fizikai erőnlét megszerzése más kérdés. Ez kizárólag az év közbeni felkészülés és munka eredménye. Nem is viltak jól. Meszéna pl. az első forduló első mérkőzésén az amerikai Orbántól, a második forduló első mérkőzésén pedig a belga Van-Baalentől szenvedett 5:0-as vereséget. Mindketten két klasszissal gyengébb vívók, mint Meszéna. Ebből következik, hogy a forduló között is erős bemelegítés szükséges főleg akkor, amikor a jelenlegi lebonyolítási rendszer szerint minden mérkőzés sőt találat is sorsdöntő lehet a további párosítások szempontjából. Az elusztott első mérkőzés bizony holtversenyt eredményezett Meszéna részére és, így került sor arra, hogy mint legrosszabb rangsorolású Kovács Attilához került. A bemelegítés kérdéséhez tartozik még az is, hogy vívóink mérkőzések közben sokat ülnek. Nem tartom egészen helyesnek. Sokkal inkább fenntartja a küzdelemre kész állapotot, ha közben egy kicsit mozog, esetleg levegőre megy, egyszóval nem csak ül. Kevés az a kis lazítás amit közvetlen a pástramenet előtt végeznek.

Végezetül egy már több ízben és többek által megfigyelt megállapítás! Kardvívóink találateaik zömét támadással érik el. /Pézsza, Kovács, Bakonyi, Szerencsés/. Kézefekvő tehát, hogy ezeket a támadó erényeket kell nálunk fejleszteni és tökéletesíteni, szemelőtt tartva a védések és védőrendszer pontos beidegzését, mert támadni csak az mer, aki jól véd. Ebben az esetben meg fog szünni a bizonytalanságból adódó állandó közbevágás. Pillanatnyilag úgy látom, hogy a tokiói olimpia szempontjából kardcsapatunk bajnoksághoz fizhetünk több reményt, mint az egyéni küzdelmekre, miután Horváth Zoltán az egyetlen olyan képességű kardvívónk pillanatnyilag, aki esélyes lehet. Egyedül azonban - tudjuk jól - nehéz. Sullyal tehát egy egységes, jószellemű, technikailag és taktikailag jól felkészített csapat kialakítására kell törekednünk.

Szüts János:

A KARDVÍVÓ

VILÁGBAJNOKSÁG

ÉRTÉKELÉSE

Az első alkalommal rendeztek VB-t Gdanskban közvetlen kiesési rendszerben, ami a versenyzőket erősen foglalkoztatta. Amíg a körmérkőzéses rendszernél egy-két vereséggel még bajnokságot is lehetett nyerni, itt egy vereséggel a 16 közé sem lehet bejutni, s így nem lehet "kihagyni".

A kard egyéni előmérkőzések során mindegyik magyar versenyzőhöz /Pézsza, Bakonyi, dr. Mendelényi, Kovács A. Meszéna/ egy-egy mestert illetőleg párbajtőrözőt osztottak be. En azt a feladatot kaptam, hogy Pézsza Tibor mérkőzésein legyek jelen és arról jegyzőkönyvet vezessek. Így a többiek mérkőzését csak egy-egy odanézésnyire láttam.

Pézsza a két selejtező fordulót 6-os csoportokban vívta, 10 mérkőzésből 9-et megnyert. A tizediket azért veszítette el, mert ugyan ő vezetett 4:2-re, ő adta meg az ötödik találatot is, de a zsűri elnézte és terhére ítélte. Ez annyira felizgatta, hogy észnélküli akciókat csinált, s a végén kikapott 5:4-re. Így is a 9 győzelmével kiemelték 7 társával együtt, s nem kellett vinnia a 16-ba jutásért. Itt jött a meglepetés, mert a 8 közé jutásért Pawlowskival kellett vinnia. Ez váratlanul ért mindenkit, de legjobban Pézsát, aki úgy gondolta, hogy csak a döntőben kerül össze vele. A francia Parent volt a zsűrielnök. Pézsza több alkalommal verte meg Pawlowskit mint fordítva, de Pézsza most meg volt illetődve és rosszul vívott. Hozzájárult ehhez az is, hogy Parent 5 találatot ítélte fordítva és így idegei felmondták a szolgálatot, 10:5-re kikapott, s ezzel a további küzdelemből kiesett.

Még láttam Kovács Attila mérkőzését a francia Roulottal, ahol Kovács Attila szép akciókkal verte meg a franciát, s ezzel a 8 közé bejutott, ahol a VII. helyen végzett.

Bakonyi másik ágon jutott a döntőbe, ahol IV. helyezést ért el. Vivását a rohanás jellemezte, nem készítette elő akcióit, így módot adott ellenfelének a közbetámadásra.

Kovács Attilának le kellene szoknia arról, hogy akciójának befejezésével két kezét magasba emelve futkosson a páston, mert ez nem kelt a nézőkben jó benyomást.

Meszéna Miklósnak kevés a repertoárja, ha a megszokott akciói nem sikerülnek, nem tud mást elővenni. Véleményem szerint tavaly és tavaly előtt sokkal jobban vívott.

dr. Mendelényi Tamás messziről támad, ezzel vagy elriasztja az ellenfelét vagy közbetámadásra ad alkalmat.

A csapatmérkőzések során dr. Mendelényi helyett dr. Szerencsés József vívott.

Első ellenfelünk az NDK csapata volt. Itt vívóink nagyon rosszul kezdtek. A mi vívóink technikailag és taktikailag fölötte állnak az NDK vívóinak, s mégis előfordult, hogy az ellenfél vezetett. Teljesen érthetetlen, hogy például Meszéna 5:0-ra kapott ki az egyik ellenféltől. En abban látom ennek az okát, hogy általában nem melegeztettek be eléggé, másik pedig az, hogy fölünyeskedtek, nem vették komolyan az ellenfelét.

A következő ellenfél Románia csapata volt, ahol vívóink elég jó vívással nyertek és ezzel a döntőbe kerültek.

Döntőben az első ellenfelünk a szovjet csapat volt. Szerencsés 3, Bakonyi 2, Kovács A. 2, Pézsa 1 győzelmével 8:4-es vezetéshez jutott a magyar csapat, így nyugodtak voltunk, gondolva, hogy már nem veszíthetjük el. Még négy mérkőzés van hátra, abból csak egyet kell megnyernünk, s mi vívjuk a döntőt a lengyelekkel. A következő asszóban Kovács A. 5:0-ra kikapott. Majd Szerencsés következett, aki eddig minden asszóját megnyerte, kikapott 5:1-re. Ezzel a két asszóval túsarányunk teljesen elromlott, csak nyert asszóval győzhettünk. Ezután Bakonyi kapott ki Rylskijtől 5:4-re. Hátra volt még Pézsának utolsó asszója Assatiánival. Assatiáni már 4:2-re vezetett, Pézsa kiegyenlített 4:4-re. Ezután Assatiáni támadott, Pézsa terccel háritotta és fejet vágott vissza. Mi úgy láttuk, hogy a fej-riposzt megült, de a zsürielnök, a francia Boitelle egy igen és egy nem szavazatra Assatiáni javára döntött, s így 8:8 mérkőzés állásnál, jobb túsarányal a szovjet csapat győzött.

A következő ellenfelünk az olasz csapat volt, amelyet 9:7-re megvertünk, s ezzel végeredményben a III. helyezést értük el.

Kardvívóinktól jobb eredményt vártam. Képeknak tartottam őket arra, hogy egyéniben és csapatban is az első helyért küzdjenek. Kutatva az okokat a következőkben látom gyengébb teljesítményüket. Régente 3 öreg vívó mellé 3 fiatal tettek, s ha a fiatal ki is hagyott, a 3 öreg meg tudta nyerni a mérkőzést.

Utoljára az 1960-as római olimpián volt az, hogy Gerevich, Kovács Pál, Kárpáti mellett 3 fiatal, Horváth Zoltán, Mendelényi és Delneky vívott. Azóta a fiataloknak egyedül kell megoldani nehéz feladatukat, ami nem mindig sikerül. Tavaly a világbajnokságon egy találatot kellett volna beadni, hogy a csapatot megnyerjük, de ez nem sikerült, 8:8 állás után túsarányal veszítettünk a lengyelek ellen. Idén szintén találatarányal estünk el attól, hogy az első helyért vívhassunk. Vívóinkat rá kell nevelni arra, hogy az első asszótól kezdve gondoljanak a találatarányra. Elsősorban tussokat adjanak, mert ezzel nyerhetnek mérkőzést, s mérkőzések megnyerésével nyerhetnek versenyt.

Technikai tudásukat megfelelőnek tartom, de nem tökéletesnek, mert a támadó és védő mozdulatokat, tehát a pengevezetést, valamint a lábtechnikát állandóan kell csiszolni. Hibának tartom, hogy az iskolázásban jól végrehajtott változatos technikai elemeket taktikailag nem mindig tudják helyesen alkalmazni. Ezen a hiányosságon konvencionális gyakorlatokkal, valamint módszeres asszózással lehet javítani.

Megfigyelésem szerint egyes versenyzők a megszokott fekete mennyiségnek többszörösét itták a versenyek alkalmával, amely véleményem szerint ártalmas. Mert amennyire jó egy kevés kávé élénkítő hatása miatt, annyira rossz hatást vált ki mértéken felüli fogyasztása, mert erős szívdobogást okoz és utána bekövetkezik az általános bágyadság és fáradtság érzése. Ezt a kánikula még fokozta is.

Zsüriiskedésről. A pengetámadásokat nem tudják helyesen elbírálni, különösen a kötéssel bevezetett támadásokat, mert rámondják, hogy "először penge". Ami pedig a tempót illeti, egymástól teljesen eltérő felfogás uralkodik. Van olyan, aki csaknem ugyanabban az ütemben végrehajtott közbetámadást jónak itéli, s ennek a fordítottja is előfordul.

Szomorúan tapasztaltam, hogy a magyar kardozók elveszítették tekintélyüket, a kétes találatokat zömével a mieink terhére adják meg. /Boitelle, Parent, Tosti/.

Megállapíthatjuk, hogy a férfi törözők, párbajtörözők, kardozók formaidőzítése nem sikerült, csak a női törözőké, de az is csak félig.

Meg kellene állapítani, 1948-ig visszamenőleg, hogy a VB-ok és olimpiákra való felkészüléskor a kiutazás előtti utolsó edzőtábor hány hetes volt. Ez is segítséget adhat a jobb felkészüléshez.

A közvetlen kiesési rendszer 8 vagy 10 találatra egészen új taktikát követel meg. Ennek egyik módja, hogy az ellenfelet meg kell lepni és 3-4 találat - előnyre kell szert tenni, ami az ellenfelet nyugtalanítja, idegesíti és elhamarkodott akciókra ingerli, s azok ellen könnyebb védekezni.

A másik mód az, amikor a mérkőzés állása egyforma 4:4, vagy 9:9 /nőknél 3:3, vagy 7:7/ tehát egy találaton mulik a mérkőzés megnyerése, ilyenkor jobb és biztosabb előkészítést követel meg a találat beadása. /Gondoljunk Kárpáti-Pawłowski asszóra, a római olimpia kard egyéni döntőjében, amikor 4:4 állásnál, ha Kárpáti győz, akkor ő a bajnok, ha kikap akkor 6-os holtverseny az első helyért. Kárpáti 9 és 1/2 percig készítette elő a győztes találatot./

Erre akként készülhetnek fel, hogy 8:8, vagy 9:7 állásnál is kezdenek vagy előny-versenyt vívni fiatal vívókkal. Ezeket edzőmérkőzéseken, zsűri előtt kell gyakoroltatni.

BESZÁMOLÓ

A PÁRBAJTŐR VILÁGBAJNOKSÁGRÓL

A gdanski VB. tapasztalatai alapján fő feladatnak tekintem a párbajtőrt a magyar vívósport egészével összefüggésben, de - mint önálló fegyvernemet - a maga sajátos, egyéni problémáival bizonyos fokig elkülönülten vizsgálni és boncolgatni.

Az általános értékelés szempontjából fontos megállapítani azt a tényt, hogy a fegyvernemre ugyanazok a tényezők hatnak, mint bármely sportágra és ezen belül a vívósport többi fegyvernemére. Fejlődési lehetőségeit mind az egyesületi, mint a válogatott keretben azonos tényezők határozták meg.

Külön ki kell emelni az 1956-tól napjainkig eltelt időszakot, figyelembe véve, hogy az ellenforradalom után nemcsak a szervezeti nehézségekkel kellett megküzdeni, hanem az eltávozott versenyzők helyett, az adott körülmények között, a meglévő versenyző anyagból a lehető legrövidebb idő alatt eredményes és a nemzetközi versenyek követelményeinek megfelelő csapatot kellett kialakítani.

A gyors eredményekre törés sok esetben háttérbe szorította a minőségi munkát, annál is inkább, mivel legtöbb versenyzőknél hiányzott az alap, az általános fizikai képzés, amely biztosította volna a fokozott terhelésű minőségi és mennyiségi munka elvégzését.

Párbajtőrben, 1957-től ugyiszólván megszakítás nélkül, a Sportcsarnokban végzett összevont- és a tatali edzésekkel szükségszerűen tudtuk ellensúlyozni azt a szervezeti és egyesületi hiányosságot, amivel az adott keretek között csak hosszú idő alatt és spontán érthtük volna el céljainkat.

A foglalkoztatott keret tagjai világosan látták a lehetőséget és megértve a feladatot, függetlenül a különböző egyéniségektől, egységesen, fegyelmetten, sok munkával készültek fel mind a hazai, mind a nemzetközi versenyekre. Ez a munka 1959-ben világbajnoksággá érett.

1959-től megváltozott a csapat szelleme, ami elsősorban abban nyilvánult, hogy vesztett küzdőképességéből. Egyénileg több versenyző elkülönült, helytelen edzőmódszerek alakultak ki és felbomlott a közösségi szellem. Ennek törvényszerű következménye volt az 1960-as és 1961-es visszaesés és sikertelenségi sorozat.

Az 1961-ben megkezdett új út-keresés kondicionálisan hozott javulást, de a versenyzők zöme a kondíció-munkát csak a vívás rovására hajtotta végre. Az évi vívóedzés átlaga mennyiségileg kétharmadára esett vissza, de minőségben nem érte el az 50 %-ot.

1962-ben a csapat nagyrésze realizálta helyzetét. Az adott lehetőségek kihasználásával élve pótolta kondicionális hiányosságait és komoly edzésekkel készült fel a versenyekre annál is inkább, mivel a feltörekvő fiatalok komoly versenytársként jelentkeztek.

Az 1962-es év értékelésénél túl vagyunk és bár a csapatverseny újabb kudarca fájó pont marad, mégis meg kell állapítani, hogy Kausz, Gábor, Bárány eredménye mögé szorosan sorakozik fel a többi középdöntős versenyző szereplése, akiknek értékelése nyomán új, pozitív jelleget mutat fegyvernemünk ebben az esztendőben.

Az 1963-as VB-re készülő csapat két rétegből tevődött össze, az u.n. öregekből és fiatalokból. Ez a csapat még nem forrt össze, hiányzott az együtt átélt küzdelmek közös íze, öröme.

A fejlődés, amit versenyzőink ebben az évben - az adott keretek, az egyéni sajátosságok figyelembevételével elérték, kielégítő. Azt is mondhatom, hogy ennyire voltunk képesek.

Versenyzőink gdanski szereplésének értékelését illetően - ha tömören akarjuk kifejezni magunkat - röviden, pár szóval elintézhető lenne: többet vártunk. Ez a kritika azonban hamis lenne és kizárólag negatív értékelést jelentene a valódi ténnyel szemben, hiszen a csapat egésze jelentős lépést tett előre, amikor az elmúlt évek sikertelenségi sorozata után, egyedül a lengyel csapattól elszenvedett balsikerű vereséggel szorult a III. helyre, megelőzve nagy riválisát, a szovjet csapatot.

Csapatban ez az egyetlen vereség szorul magyarázatra és ennek okát nem a saját gyengeségünkben, hanem a lengyel csapatnak az adott időpontban a rendkívüli feladat nagysága fölé emelkedett, a közönség által magas fokra felgerjesztett és nemzeti érzésektől átfűtött, valósággal szárnyra kapott küzdőszelleme előtt kellett meghajolnunk mind nekünk, mind a technikailag kiforrottabb és egységesebb francia csapatnak. Ezt a rohamot Gdanskban egyetlen csapat sem tudta feltartóztatni.

A jövőben bárhol esélyesnek tartom a magyar csapatot a lengyel csapattal szemben.

Az év közben látott nemzetközi versenyek értékelése alapján a francia csapatot tartottam a VB. elsőszámú esélyesének. A csapat tagjai kiválóan képzett versenyzők. Technikai érettségük vitathatatlan. Legyőzésükhöz fokozni kell versenyzőink technikai tudását.

A megfiatalított szovjet csapat jó, de Kostava kivételével lassu és technikailag nem elég képzett. A magyar csapat jobb nála.

A legjobb nyolc között találjuk ugyancsak régi ellenfelünket, a svédeket akik ma is jelentős erőt képviselnek, de technikailag megrekedtek a merev és elzárkózott, korszerűtlen északi stílus erőltetésével. A magyar csapatnak ma már nem jelent problémát feltörni ezt a merev falat.

Versenyzőink zöme bátran és eredményesen, támadó szellemben viv és győzni képes a svéd csapat bármely tagja ellen.

Ugyancsak a középdöntőben találjuk Svájcot, mint régi középerős csapatot, valamint a Losert által jól vezérelt osztrák és - meglepetésre - az olaszokat legyőző NDK csapatot is. Nem lebecsülendő ellenfelek, de egyik csapat sem egységes és csak 1-2 kiváló versenyzőre támaszkodva tudták helyezésüket biztosítani.

A realitás tehát a jövőben, az olimpián is a csapatban van és erőnket erre kell koncentrálni. Technikailag fejlett, idegileg, fizikailag jól kondicionált, fegyelmezett és egységes csapat kialakítására kell törekedni. Véleményem szerint ez a csapat adva van és személyi összetételén csak nagyon indokolt esetben szabad változtatni.

A csapat tagjai valószínűleg mindent el fognak követni, hogy részvételüket biztosítsák, és mégis feltételezhető a jelenlegi közvetlen tartalék valamelyikéről, hogy ugrásszerű fejlődéssel a csapat valamelyik ingadozó tagját kiszorítja. Erre a kérdésre meggyőző választ adhatnak az 1964. évi hazai és nemzetközi versenyek erőpróbái. Az ilyen változás csak pozitív irányban befolyásolhatja a csapat várható teljesítményét.

Az egyéni versenyek értékelésénél ma már nem lehet előre jósolni, hogy ebben a fegyvernemben az u.n. esélyesek közül kik kerülnek a legjobb nyolc vagy négy közé és hogy ezek közül, vagy ezek ellen melyik esélytelen, ma még ismeretlen nagyság győz és egy évi időtartamra a világranglista élére vereszi fel magát. Így volt ez Gdanskban is, ahol a mi versenyzőink mindegyike volt annyira esélyes, mint bármelyik más nemzetbeli és a napi forma, a pillanatnyi diszpozíció vagy indiszpozíció, a csoportok összeállítása, amely egyénenként a nevektől függetlenül lehet kedvező vagy kedvezőtlen és sokszor egy kis szerencse dönti el a versenyző sorsát, alakítja ki a végleges sorrendet.

Bárány az I. fordulóban megijedt a nevektől és közben u.n. esélytelen versenyzőtől is kikapott. Kausz a rossz jury hatása alatt mereven és elfogódottan vívott és így esett ki a II. fordulóból.

Gábor az u.n. "nem szeretem, nem jól fekszik" ellenféllel szemben Kostava ellenében maradt alul a 32-ben.

Kulcsár és Nemere - Nikancsikov, illetve Habarov ellenében komoly fegyverténnyel került a legjobb 16 közé és itt Kulcsár Saccaroval, Nemere pedig a világbajnok Loserttel szemben egy-egy találattal maradt alul. Sajnálatos tény, de őket is bizonyára arra sarkalja, hogy a legközelebbi nagy találkozásánál jobb technikával, következetesebb taktikával biztosítsák a megszerzett előny megtartását és végső fokon a győzelem biztosítását.

Vass Imre főiskolai adjunktus

KÖZLEMÉNY

Értesítjük az edző sporttársakat, hogy az edzői igazolványok 1964 évre történő érvényesítését Bizottságunk Január hó 10.-ig folytatja le.

Az igazolványokat személyesen csütörtöki napokon 11 óráig a MVSZ. hivatalos helyiségében lehet benyújtani, vagy postán ugyanerre a címre megküldeni kérjük.

A Magyar Vivőszövetség Edző Bizottsága

DIETER GÜSE

A GDANSKI VB. MÁSODIK RÉSZÉRŐL

A párbajtőr egyéni döntőjével folytatólagosan foglalkozva Losert Roland osztrák világbajnok vívása jellemzésének szentel tág teret Güse a "Fechter" következő számában közölt Gdansk-i értékelésében.

A Freiburgban édesapjánál vívó osztrák színekben induló 18 éves karcsu szikár fiatalember, kevésbé atlétikus inkább szívós típus. Vívása különbözött az exvilágbajnokokétól. Akcióinak 80 %-a parád ríposzt volt, 10 % az alkarra irányított közvetlen szurásokból, a megmaradó 10 % pedig egyéb akciókból állt. Ha időzavarba került, a testre is intézett támadásokat, de kockázatos támadásokat csak akkor merészelt, ha kényszerhelyzetben volt. Mindent egybevetve: biztonsági vívást láttunk tőle, többet, mint ellenfelei közül bárkitől. Viszont - ellentétben a többiekkel - olyan parádríposzt biztonsággal rendelkezett, amely lehetővé tette számára, hogy miliméterekkel, a melle előtt védekezzék és akkor már ríposztja ellen nem volt ellenszer. Az, hogy ez a stílus párbajtőrben iskolát csinál, alig hihető. Azt is kétlem - írja Güse - hogy Losert ezt a kiemelkedő eredményét tartósan meg-tudja ismételni. Losert nemcsak átlagon felüli törtechnikával rendelkezik, de a világbajnokságon olyan idegnyugalommal küzdött, amelyet ilyen mértékben csak az elfogulatlanág eredményezhet. Ez könnyen veszendőbe mehet, egy ugyanazon évben megszerzett junior és senior világbajnoki cím elérése után. Elismeréssel adózik Güse a francia Dreyfus teljesítményét értékelve, mert ő az egyedüli, aki Róma óta állandó résztvevője a döntőknek. Ő is biztonsági vívó, kevés akcióval, de annál több szinte félelmetes koncentráció készséggel.

A harmadik helyezett Kostawa atlétikusan képzett erőteljes támadókészséggel, vakmerőséggel rendelkező öntudatos vívó. Az olasz Saccaro, talán a legtehetségesebb ebben a társaságban, nagyszerű villámgyors támadásai a karra és testre, parádríposztjai klasszikus technikáról tanuskodnak. Azonban érzékeny, mint egy arab telivér és a döntő pillanatokban olyan elfogódott és ideges, mint egy bakfis a tánciskolában. Sokszor láttuk már Saccarót az élre törni, de győzni még soha.

A párbajtőr csapat előmérkőzésekről beszámolva a cikkíró a németek sorolását nagyon elnyitelennek minősíti. A magyarokat és svédeket legyőzni nehéz feladatnak látszott, bár a multban a német csapat éppen a nehéz ellenfelek ellen tudott jól helytállni. A svédek ellen 8:8 arányú döntetlen után, csak 66:71 találattarány révén vesztek el mérkőzésüket, viszont a magyarok ellen 10:2 mérkőzés állásnál nyilvánvalóan minden esélye veszendőbe ment a német csapatnak. A négyes döntőben Lengyelország váratlanul 8:3 arányban fölényesen legyőzte a szétesett magyar csapatot. Franciaország nehéz küzdelemben 9:7-re győzött a Szovjetunió ellen, mert Habarov egyetlen mérkőzését sem tudta megnyerni.

A III. helyet a Szovjet csapat elleni 9:5 győzelmével érdemelte ki a magyarra talált magyar csapat. Hasonló arányban győzte le Lengyelország a világbajnokságot védő Franciaországot.

A franciák a mérkőzés első és második negyedében biztosan vezettek és már az új világbajnoki címet zsebukben érezhették, amikor Bourquard vitatható veresége után csak vereség követett vereséget és nem voltak képesek ezután egyetlen győzelmet aratni a lelkes lengyel csapat felett.

A kard egyéni világbajnokság lefolyásával foglalkozva a német kardozók balszerencsését említi, amikor sorozatos sérülés és betegség miatt legjobbjai nem tudták kifejteni teljes tudásukat. A legjobb 24 között Köstner és Stratmann képviselték az NSZK színeket, utóbbi azonban Bakonyitól elszenvedett veresége után mondott búcsút a versenynek. Bakonyi egyike a fiatal magyar versenyzőnek, aki a legtöbb fejlődésről tanuskodik.

Bakonyi a későbbiek folyamán 10:3-as súlyos vereséget mért Köstnerre is, bár ebben Tosti vezetőbírónak is nem kis része volt, mert Köstner jó időben adott közbevéágásait nem ítélte meg helyesen. A legjobb 8 között már esett a színvonal, - ez különben az összes fegyvernemekre is vonatkoztatható - az eredmények is szorosak voltak. Ma már nincsenek gyenge vívók a VB-on, de nem is akad egyetlen versenyző sem, aki a többieket egy klasszissal földülné.

Csodálattal emlékezik meg Lefèvre teljesítményéről, aki hosszú versenyzői pályafutása után még képes volt a síró Ochyrát 5:2-re, a jóindulatu mackót Mawlichanovot 5:1-re legyőzni, de vereséget szenvedett ugyanilyen arányban a tehetséges, idegesen versenyző, még egész ifju Kovács Attilától, a Magyar Vívó Szövetség jelenlegi alelnökének, a minden idők egyik legnagyobb kardvívójának fiától.

A legjobb 4 között vívott körmérkőzésben, Bakonyi-Calareset, Calaresé-Rylskijt győzte le, Pawlowski mindkettőjüket, végül Rylskij-Pawlowski és Bakonyit egyaránt legyőzte.

Az első helyért vívott holtversenyben Rylskij sima győzelmet aratott az exvilágbajnok Pawlowski felett, a lengyel győzelemre számító hazai közönség legnagyobb bánatára.

Még a szakemberek sem számítottak ennek a szerény korrekten vívó versenyzőnek elsőségére.

A kard csapatbajnokságok lefolyására térve az NSZK és az NDK csapatok szereplését igyekszik Guse összehasonlítási alapon tárgyalni és értékelni. A sérült Theuerkauff nélkül kiálló NSZK csapat az első fordulóban Romániától 9:7, Lengyelországtól 9:4 arányu vereséget szenvedett. Ugyancsak nem jutott tovább az NDK csapata sem, miután a magyaroktól 9:3-ra a franciáktól 14:2-re kapott ki.

A legjobb 4 között Lengyelország legyőzte Olaszországot 8:6 arányban, mely találkozó majdnem végig nyílt volt.

Döntetlenül végződött a Szovjetunió-Magyarország mérkőzés, melyet 61-68 találatarányával a szovjet csapat nyert meg. Magyarország győzött Olaszország ellen 8:6-ra megfelelő találatarány fölényel.

Dramai közdelemben folyt le Lengyelország-Szovjetunió mérkőzése az I. helyért. Miután 8:8 arányban sőt 62:62 találatarányban végződött a találkozó, két vívó közötti döntőt kellett levivatni. A lengyelek Pawlowskit, a szovjetek érthetetlen módon nem a győztes Rylskijt, hanem Mavlichanovot állították ki a páros küzdelemre. Ő azonban nem bizonyult alkalmasnak a nagy feladat megoldására, mert 5:3-ra vereséget szenvedett.

Ezzel Lengyelország másodizben nyerte meg a kardcsapat világbajnokságot a közönség viharos ünneplése közben.

Bánfai Benő

vívómester 85 éves

Érdemes sportember ünnepli a napokban 85 esztendőszületésnapját. Bánfai Bach Benő a nagyváradi Honvéd Hadapród Iskolában 1898-ban kezdett el vívni. Innen 1903-ban a híres Wiener-Neustadti Katonai Torna és Vívótanárképző Intézetbe vezényelték. Évfolyamtársai voltak Gellér Alfréd és a század elején Fodor Károly vívótermében működő jónévű osztrák vívómester: Melichar Othmar.

Vívómesteri oklevele megszerzése után Bánfai 1908-ban hazatér Budapestre és Dr. Fuchs Jenő kétszeres olimpiai kardbajnokunk elnöklete mellett megszervezik az MTK. vívószakosztályát, mely már működése első évében 94 tagot számlál.

A nagy létszám további mesterek szerződtetését teszi szükségessé, amikor is Gellér Alfréd, Borsodi László, Róna Ármin és Szántay Károly kiváló mesteredzők társaságában Bánfai Benő tehetséges, lelkes versenyző gárdát nevelt fel a Magyar Testgyakorlók Körében.

Hogy munkája az ország milyen nagy területére terjedt ki, bizonyíték erre az alább felsorolt városok nagy száma, ahol szervezett, irányított, tanított: Kecskemét, Gyula, Szombathely, Szentgotthárd, Új Kécske, Kisujszállás, Körmend, Szerencs, Újvidék, Szabadka, Zombor.

Egyike a magyar vívósport kimagasló értékeinek, aki vívószakmai tudásával tapasztalataival és szervezőkészségével a vívósport népszerűsítése érdekében uttoró munkát végzett.

Bánfai Benő ezzel a fáradságos és valóban a vívósport iránti rajongó szeretetét bizonyító életével vállalta a látványos szürkeséget jelentő munkát, amely azonban a valóságban felmérhetetlen értéke a magyar vívósport elmúlt 5 évtizedének.

Kevesen tudják Bánfai Benőről, hogy fiatal korában kiváló szertornász volt. Értékes sportműködése elismerésül a felsőbb sporthatóság "A Magyar Sport és Testnevelés kiváló dolgozója" kitüntetésben részesítette. Hosszu, eredményes pályafutása befejeztével 1957-ben az Újpesti Dózsában viselt állásából jól megérdemelt nyugalomba vonult.

Egykori tanítványai, mestertársai és vívóbarátai nevében szeretettel köszöntjük Bánfai Benőt 85. születésnapja alkalmából, jó egészséget és minden jót kívánva, de egyben azzal is, hogy értékes szaktudására és tapasztalataira a jövőben is változatlanul számítunk a magyar vívósport további fejlődése érdekében.

G. J.

Szeptember 14.-én, szombaton, szinte nyáriasan meleg, őszi reggelen a Hungária expresssel a következő mesterek és versenyzők indultak utnak Kelet-Németországba. Mesterek: Maszlay Lajos, Beke Zoltán és Vas László, versenyzők: Simonffy Tóth Agnes, May Attila, dr. Pap Csaba, Perjámosi Sándor, Nyomárkai Ödön, Kalmár János, Rostás Tibor, Schmitt Pál, Szekeres László, Fenyvesi Csaba és Keserü János. Székely Tiborné később utazott a csapat után.

Este a berlini pályaudvaron Rudolf Hansen és Lothar Fellmann, a német szövetség elnöke, illetve főtitkára fogadtak és kísérték el a Sport-Hotelban biztosított szállásunkra.

A vasárnap délelőttöt városnézéssel töltöttük. Az 1944.-es világháboru üszkös emlékeit még sok helyen magánviselő főváros fejlődő, új életerejéről tett tanubizonyosságot, a modern építészet remek alkotásaiként jelentkező, különböző szintű épülettömbökből álló ujonnan épített városrészekkel. Délután egy kézilabda mérkőzést néztünk meg, este pedig a Német Vívó Szövetség vendégeként, a Friedrichstadt Palast-ban lévő varieté műsort tekintettük meg.

Hétfőn reggel indultunk el Werdauba, ahová a déli órákban érkeztünk meg. Werdau, Lipcse és Zwickau között fekszik mintegy 11 km-re az utóbbtól. A 30.000 lakost számláló kis gyárvároskán alig látszottak a háborus események. Fekvésében talán Veszprémhez hasonlítható. Szállásunk a "Sportschule" a városka szélén épült, gondozott, parkszerű környezetben, árnyas fáktól körülvéve. A Sportiskolában melyben a vívóválogatott szokta felkészítő edzéseit tartani két ágyas kényelmes hálószobák, társalgó, club szoba, könyvtár, televízió, vetítőterem és különböző előadótermek vannak az elméleti oktatás, valamint az edzések utáni pihenés és szórakozás céljára. Megérkezésünkkor az edzőtáborban a lipcsei főiskolai club és a Dinamó vívói, illetőleg vívónői már ott voltak. Másnap a németek kívánságára versenyzőink a moszkvai Championádra utazó, s miattunk Werdauba kitérő Vorwärts vívóival vívtak edzőjellegű csapat és egyéni mérkőzéseket. Miután kardcsapatunk nem volt teljes, azokat az ott lévő Dinamó és lipcsei főiskolás vívókkal egészítettük ki. A kardcsapatmérkőzést 12:4, a férfi törccsapat mérkőzést 9:7, a párbajtőrccsapatmérkőzést pedig 11:4 arányban nyertük meg. /volt egy kettős vereség/. A kard egyéni versenyt Rostás Tibor, a férfi tör egyénit Perjámosi Sándor, a párbajtőr egyéni versenyt pedig Schmitt Pál nyerte meg.

A továbbiakban a sportiskola által előre megállapított foglalkozási rendnek megfelelően délelőtt és délután iskolavívást végeztek vívóink, s utána váltakozva gyakorló, szabadvívás következett.

Időközben megérkeztek a cubai vívók is: 3 női töröző és 8 férfi vívó. Mestereink sportszeretetét és aldozatkésztségét dicséri, hogy a cubai vezetőség kívánságának megfelelően a magyar és a német vívók és vívónők részére is adott iskoláztatáson felül, az időbeli lehetőséghez képest, Athenstedt német vívómesterrel együtt a cubai vívókkal is foglalkoztak, amit a német és a cubai vezetők nagy örömmel és köszönettel fogadtak.

A vasárnapi pihenőnapon a csapat egy része Werdauban maradt, a másik része pedig Lipcsét és Zwickaut tekintette meg. A következő héten, a foglalkozási rendnek megfelelően több napon át a magyar, német és cubai vívók egésznapos gyakorlójellegű egyéni és csapatmérkőzéseket vívtak.

A kard egyéni versenyben Kalmár az I. helyen 7 győzelemmel, Rostás a II. helyen 5 győzelemmel végzett.

A férfitör egyéni versenyben I. Nyomárkai, II. dr. Pap, III. May 6-6 gy. és V. Perjámosi 3 gy.

Női törben a gyakorlójellegű egyéni versenyt hármass holtverseny után Székelyné nyerte meg, 6 győzelemmel, az ugyancsak 6 győzelmet szerzett Tanzer /NDK/ és Richter /NDK/ előtt. Simonffy IV. lett 5 győzelemmel.

Párbajtőrben az egyéni versenyben I. Schmitt 5 gy., IV. Keserü 4 gy., VI. Szekeres 2 gy., VIII. Fenyvesi győzelem nélkül, visszalépett.

A gyakorló jellegű csapatmérkőzések során a magyar kardcsapatot 3 cubai vívóval 5 főre egészítettük ki a németekkel szemben. A mérkőzést 13:12 arányban nyertük meg.

Férfi törccsapatunk 16:0 arányban győzte le a németeket.

Női törccsapatunk 1 német és egy cubai vívónővel kiegészítve 9:7 arányban veszített a német csapattal szemben.

Végül párbajtőrccsapatunk egy cubai vívóval szintén 5 főre kiegészítve, 12:12 eredményt ért el a jó német csapattal szemben, amelyet 1 találattal a németek nyertek. /Volt egy kettős vereség/.

A német vívók legerősebbeknek a kardban bizonyultak. Kb. 3-4 olyan fiatal, tehetséges vívójuk dolgozik a kintlévő magyar mesterek irányítása mellett, akikkel pár év múlva nemzetközi viszonylatban is komolyan számolni kell. Utánuk sorrendben a párbajtőrözők következnek, akik között különösen Jánicse képességei emelendők ki. Technikaileg és taktikaileg még fejlődniök kell, dicsérendő azonban, szívós küzdőképességük.

Az edzések, illetőleg a mérkőzések befejezése után, másnap pihenőnap következett, amelyen a magyar-német és cubai vezetők kiértékelést tartottak és megtárgyaltuk a közös edzéseken szerzett gyakorlati tapasztalatokat.

Este a Sportiskola Vezetősége a küldöttségek vezetői tiszteletére fogadást rendezett, amelyen a vezetőket egy-egy zászlóval és a közös edzőtáborozásról készített fényképalbummal ajándékozták meg.

A kölcsönös baráti szellemben együtt töltött napok után másnap elbucstunk a Sportiskolától és estére Berlinbe érkeztünk a Sporthotelben lévő szállásunkra.

A szombati nap pihenéssel és városnézéssel telt el. Este a Német Vívó Szövetség záróvacsorát adott, melyen a kölcsönös zászlócsere után versenyzőink kedves berlini emléktárgyakat kaptak ajándékba. Utána meghívtak a Dinamó 15 éves fennállása emlékére rendezett ünnepségre a berlini Sportpalotába.

Miután a csapat tagjainak nagyrésze idegenkedett a repülőgépen való hazautazástól, vasárnap délelőtt és kis izgalom és vita után végül is hálókocsit biztosítva, a Pannonia expresssel utbaindultunk Budapestre, ahová hétfőn a korai reggeli órákban érkeztünk meg.

Az edzőtáborozás folyamán az ételmezés, ellátás kitűnő és bőséges volt és a közös edzések úgy sportszempontról, mint baráti kapcsolataink elmélyítése tekintetében is hasznosnak bizonyultak.

Dr. Lator György
csapatvezető

Rovatvezető: Polgár József

Edzői rovat

AZ IZOMETRIKUS ERŐGYAKORLATOKRÓL

A versenyzők felkészítése és eredményeik fokozása érdekében mindig újabb és újabb edzés-módszerrel találkozunk. Ilyen új edzés-módszerek közé tartozik az izometrikus erőedzés is, melynek népszerűsítésével már a napi sajtóban is többször találkozunk. Így legutóbb Rajki Béla neves úszóedzőnk a Magyar Nemzet hasábjain adott a színesek részére utmutatást az izometrikus gyakorlatok végzésére, hogy erejüket jó alakjukat megtarthassák.

Azt hiszem nem lesz hiába való számunkra, ha mi is alaposabban megismerkedünk az izometrikus erőgyakorlatokkal és jobban az értelmének a mélyére nézünk, annál is inkább, mert már oly bőséges szakirodalma van, hogy az embernek az is gondot jelent, hogy ilyen szűkre szabott ismertetésben a sok szakcikk közül melyiket idézze.

Ismertetésem anyagát a TTKI-nél rendelkezésre álló magyarra fordított külföldi szakirodalomból merítettem és igyekszem azok kivonatatos ismertetésével a kutató-sok tényszerű eredményeit közölni.

Az izometrikus erőgyakorlatok lényegükben statikus erőgyakorlatok, ami azt jelenti, hogy leküzdhetetlen ellenállással szemben maximális izomfeszítettséget hozunk létre rövidebb-hosszabb időn át. E gyakorlatok az izom keresztmetszetét növelik és ezért az erősödik.

Az erőfejlesztést régen ösztönösen végezték, mert már akkor felismerték hogy az erősítés is igen nagy javulásokat eredményezett. A kezdeti javulás a figyelmet egyre inkább ráterelte erre a módszerre és a kutatóintézetek egész sora igyekezett ennek gazdaságos voltát felderíteni. Így jutottak el az izometrikus erőedzéshez, mely a sportvilágban hatalmas port vert fel. Érthető ez, mivel az ilyen módon megszerzett erő nagy időmegtakarítást eredményezett és ez igen előnyös. Ugyanakkor szembekerült a másik oldalon a minden újjal szemben levő konzervatizmussal, - ami nem indokolt - és a statikus jellegű gyakorlatokkal szemben régről tapasztalt ellenállással.

Köztudomásu, hogy az izom két féle működést végez:

- az összehúzódás révén megrövidül /izotónikus funkció/
- a feszített állapotát fenntartja /izometrikus funkció/.

Az előbbinél a működés következtében az eredés és tapadás között közeli egymáshoz az érdekelt csontokat, míg az utóbbinál ez nem jön létre, hanem csupán megfeszül az izom, vagyis annak hossza működés közben nem változik.

Izometrikus kifejezés jelentése: "iso" = egyforma, a "metrikus" = méret hosszát jelent.

Ennek megfelelően tehát a megrövidülési funkcióhoz tartozó gyakorlatok az izotónikus-dinamikus erőedzéshez, a feszítettség fenntartásos funkció erőgyakorlatok az izometrikus-statikussal erőedzéshez tartoznak. Mindkettő célja az izomerő növelése, ami az izomrostok keresztmetszetének vastagodását eredményezi. Tudni kell azt, hogy az izomrost vastagodása kizárólag az izomfeszítés hatására jön létre. Ezek szerint az erő fokozása úgy lehetséges, hogy a megfelelő izom számára kellő feszítési inger kell létrehozni. Ezek ismert tények. A problémát a módszer jelenti mégpedig az, hogy milyen legyen az inger nagysága, terjedelme, az egyes ingerek közötti szünetek, az inger ismétlések száma, azok lassu vagy gyors végrehajtása. E tekintetben még elég nagy a bizonytalanság és eltérőek a vélemények nemcsak az izometrikus, hanem a sokkal korábban egyértelműen elfogadott izotóniás módszernél is. Vannak ugyan általános szabályok, de kivételek is akadnak bőven. A lényeg az, - melyet mindkét módszer el akar érni - hogy a rendelkezésre álló, illetve megszerzendő erő harmonikus egységet alkosson az ideális technikával és egyik se menjen a másik rovására. Külön-külön egyik sem elég.

Akkor lesz helyes az edzés, ha az erő és technika egymáshoz viszonyított arányában az alábbi követelmények teljesítését biztosítja:

- 1./ Az erő megszerzésére irányuló munka, a technikát, a koordináló képességet, illetve a koordinált folyamatot ne rontsa.
- 2./ Ne rontsa az össz mozgékonyt.
- 3./ A sajátos számnál /sportágnál/ a mozgás kivitelezési sebességét ne csökkentse, hanem inkább fokozza.
- 4./ Végül maradjon meg az izom lazasága, nyulékonyasága.

Toni Nett német szakíró az erőedzésnek négy módszerét különbözteti meg:

- a./ tisztán izotónikus-dinamikus erőedzés, melynél a terheléssel egyhuzamban gyakorlatokat is végeznek,
- b./ tisztán izometrikus-statikussal erőedzés, melynél mozgás nincs, hanem a lehető legnagyobb izomfeszítést végezzük nagy ellenállással szemben.

E kettő vegyes alkalmazásaként:

- c./ a mozgást lassan végrehajtva három döntő ponton megszakítjuk, ott pár másodperc szünetet tartunk: így jön létre az izometrikus-kontrakció.
- d./ korlátozott mozgás révén nagy súlyok alkalmazásával; a kezdeti fázis izotónikus-dinamikus, a főfázis izometrikus-statikussal.

Alábbiakban a b./ pontban, tehát az izometrikus-statikussal gyakorlatokkal elért néhány eredményt, leszűrt tapasztalatot ismertetem:

Morehouse és Rasch szerint az izmok csak akkor válnak nagyobbá és erősebbé, ha erős igénybevétellel szemben dolgoztatjuk meg őket. Ez a "tulterhelési elv", mely bármely progresszív ellenállási terv alapigazsága. Szerintük az ellenállással szemben kifejtett izomerő mértéke függ:

- az izom méretétől,
- a mozgásban résztvevő izomalkotó rostok arányától,
- az izomcsoportok koordinációjától,
- az izmok fizikai állapotától,
- az alkalmazott emelőkarok mechanikai előnyösségétől.

Minden izom, vagy izomcsoport koordinációs összehúzódása sajátosan történik. Ugyanaz a személy tehát bizonyos típusu mozdulatokban erős lehet, másokban viszont gyenge.

Az erő nem tévesztendő össze a munkateljesítménnyel, mert a teljesítmény az erő és sebesség szorzata, más mechanikai kifejezéssel élve, az időegység alatt megtett munka. Ha elhagyjuk a sebességi tényezőt, akkor megközelítést kapunk az izomerő szó fogalmára.

Az erő fejlesztésére még nincsenek csálhatatlan módszerek, de az már biztos, hogy nem az az elv vezet a maximális eredményre, hogy "mindent kiadunk magunkból", sőt ennek elkerülésével jobb eredményeket érhetünk el.

Müller és Hettinger laboratóriumi kísérletei azt állapították meg, hogy elég napi hat másodpercig tartó izometrikus gyakorlat, melyet kétharmad és maximális erő kifejtés között végzünk, hogy a legjobb eredményeket kapjuk. Ezt úgy magyarázzák, hogy ilyen mértékű felkészülésnél az izom kapillárisai /hajszálerek/ összeszorulnak, ami miatt

az oxigén ellátás elégtelenné válik. Ugy látszik, hogy ez a rövid ideig tartó oxigén deficit lehet a döntő tényező az izomerő megszerzésében. Szerintük is az izomerő a szükségletekhez muszkuláris /izom/ gyarapodással alkalmazkodik. Ha az erő meghaladja a maximum kétharmadát, az izomerő növekedés nagy gyarapodása érhető el egyetlen rövid időtartam, naponta végzett izometriás gyakorlattal. Megállapításuk szerint, ha hetente végzünk egyetlen ilyen rövid időtartamu kontrakciót, ennek az eredménye a maximális erőnek egyharmada lesz. Napenkénti gyakorlással viszont az izomerő gyors növekedése érhető el, de ha a gyakorlást megszüntetjük, akkor éppoly gyorsan le is csökken. Viszont egy megszerzett erőszint további hetenkénti egy gyakorlással fenntartható.

Hübner E. a "Schwerathletik" 1962. évi 12. számában ezt a címet adja tanulmányának: "Napi egy perc az erő, az egészség és a teljesítőképesség érdekében". Értekezésében Bob Hoffmann-nak a rendszer uttörőjének utmutatásai szerint gyakorlatsorozatot ismertet a kéz, a láb és a törzs izmaira egyaránt.

Taylor nevű kutató két szempontból folytatott vizsgálatot.

1./ Az előzőleg felsorolt négy statikus kontrakció közül megállapítani, hogy bármelyik is jobb-e a másik háromnál olyan tekintetben, hogy összetett testmozgás izomerejét növeljük.

2./ Meg akarta határozni, hogy a négy féle módszer bármelyike is elősegíti-e az izomerő javulást egy nem edzett, de ellenőrzött csoporttal szemben. Következtetései:

1-hez: a négy módszer közül egyik sem volt jelentősen kiválóbb a másik háromnál.

2-höz: valamennyi csoport jelentős növekedést mutatott fel a kontroll csoporttal szemben.

Lyne kísérleteiben azt igyekezett meghatározni, hogy egy edzés periódus alatt megszerzett új izomerőszintet izometrikus-statikus gyakorlatokkal meddig lehet fenntartani, három módszert próbált ki a nyolc hetes súlyedzés során megszerzett izom erőszint fenntartására:

- heti egyszeri gyakorlás
- két hetenkénti egy gyakorlás
- három hetenkénti egy gyakorlás

A gyakorlatokat alkalmanként egyszer hat másodpercen keresztül maximális erővel végezték. A kar flexorait és extensorait és a láb extensorait foglalkoztatták. /Flexor=hajlító izom, extensor=feszítő izom./ Eredménye:

1./ A nyolc hetes erőszint az edzés megszüntetésével lecsökkent.

2./ A heti egy edzés a fenti izomcsoportokban a nyolc hetes edzéssel megszerzett, ujonnan kifejlesztett izomerőszintet szignifikánsan /jelentős, jelentékeny/ növeli.

3./ Ez a szint fenntartható további nyolc héten át két hetenként egy alkalommal végzett izometrikus gyakorlatokkal.

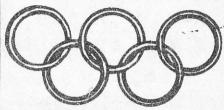
4./ Három hetenkénti egy izometrikus edzés, amit a nyolc hetes munka után további kilenc héten át végeztek, az erőszint fenntartására nem volt elegendő.

Ezek szerint tehát az izometrikus edzés az izomerő fejlesztésében jelentős növekedést okoz. Miután elértünk egy ujonnan megszerzett szintet, ezt igen kevés edzéssel, izometrikus-kontrakciós gyakorlatokkal fenntarthatjuk.

Crakes és Sigerseth ausztrál kutatók Müller és Hettinger által ismertett izometrikus kontrakcióval történő erőgyarapítási módszert vették ellenőrző vizsgálat alá. 48 jogi hallgató 9 hétig, hetente 6 alkalommal 10 és 11 óra között maximális erejük 68 %-át fejtették ki. Az összehasonlító 100 %-os maximális erő kifejtés szombatonként történt. Vigyáztak arra, hogy az erő kifejtés szöge, a gyakorlatot végző testtartása mindig azonos legyen. Így 2,72 %-os erőgyarapodást tapasztaltak a fent említett szerzők 5 %-ával szemben. Erdemben azonban vizsgálatuk alátámasztja Müller és Hettinger adatait, amelyek alapján lehetővé válik bármely testrészt egyszerű kis erőráfordítás árán történő erőgyarapítása.

Az izomerő növelésének a sebessége a férfiaknál általában kétszer akkora, mint a nőknél. Az edzéslehetőség maximuma nyáron van, a minimuma télen. Ennek oka az ultraibolya sugarak hiánya, amit azzal bizonyítottak, hogy télen kvarcoztak, amikor is a nyárinak megfelelő jó eredményeket kaptak. A táplálkozás magas fehérje tartalma nem növeli az erőmunka eredményét, de annak hiánya azt nagyban csökkenti. Fehérjének legalább felének állati eredetűnek kell lenni. Azonban minden izom erőfejlesztésének van határa, "plafonja". Ha ezt túlhaladjuk, az erőletetés rendszerint bizonyos fájdalommal párosulva jelentkezik, ami a további erőfeszítést leállítja.

Végül ismerjük meg Toni Nettnek megállapításait, melyben az izometrikus gyakorlatok előnyeit és hátrányait összegezi:

TOKIO 1964

A tókiói olimpián az eredményhirdetésekor nem játszik majd a nemzeti himnuszokat. A régebbi szertartásból csak a zászlófelvonás marad meg.

*

A japán sportolók vállukon, alkarjukon és lábukon négyszögletes leokoplaszt tapaszok alatt menthol cseppeket helyeznek el, hogy munkaközben elfáradt izmokat ilyen módon felfrissítsék. Ez az eljárás nem falrengető új ötlet, de talán megéri, hogy kipróbálják.

*

Az olimpia idején Tókióba érkező 30.000 vendég elszállásolása nem csekély gondot jelent a japánoknak. Tókióban és környékén a 36 szálló és a 115 ryokan csak mintegy felének biztosít helyet. Ezért összeírják a magánlakások kiadó szobáit, amelyekben elhelyezhetik a többi látogatót. A ryokánok jellegzetes japán stilusú penziószerű fogadók, amelyeket az olimpia idejére nyugati vendégek fogadására alkalmassá tesznek.

*

Utnak indult már Tókióba Heinz Stütcke műszerész. Az út nagy részét kerékpáron óhajtja megtenni. Az utiköltséget alkalmi munkákkal akarja előteremtetni.

*

Kísérleti közvetítés Tókióból. A Nemzetközi Sporthét alkalmával az Olimpiai Sajtóiroda számos európai főváros rádió állomásával próbakapcsolást létesített. A Magyar Rádióval Terényi Imre, a MTST elnökhelyettese folytatott Tókióból egész kitűnően sikerült beszélgetést. Így minden remény megvan arra, hogy a jövő évi olimpiáról zavarásmentes és gyors hírközlésben részesüljünk. Reméljük azt is, hogy ezek a hírek sok örömet is jelentenek majd számunkra.

Tókióban számolnak azzal, hogy akklimatizálódás végett egyes küldöttségek már jóval az olimpia kezdete előtt megérkeznek. Ezért az olimpia falut már szeptember 15.-én átadják rendeltetésének.

Az olimpiai falu hatalmas terület és épületei távol esnek egymástól, ezért a falun belül autóbusz közlekedést rendeztesítenek. Rendelkezésére áll továbbá a falu lakóinak ezer kerékpár a közlekedés megkönnyítésére.

Az olimpiai események lényegében három sportcentrumban kerülnek lebonyolításra, melyek kivétel nélkül Tókió központjában helyezkednek el. Sajnos a vívóversenyek színhelye: a Waseda emlékcsernok a három sportcentrumon kívül esik, hat kilométernyire az olimpiai falutól. A modern szép sportlétesítményben az 50x45 méteres küzdőtérén 12 pást nyer elhelyezést. A lelátók 2500 néző befogadására alkalmasak. Ugyanitt kerülnek lebonyolításra az öttusa versenyek vívószámai is.

*

Tókió ultramodern szállodáiról nevezetes. Jövő nyáron nyitják meg az új hatalmas Hilton szállót, csodálatos comfort ujitásokkal berendezve. A szállodaárak Tókióban nem olcsók, de nem haladják meg a nagyobb amerikai városok szálloda árait. Egyágyas szoba ára naponta 5-20 dollárig terjed. A kiszolgálás tökéletes és olcsó. A fáradt vendég minden este 1 dollárért gyurást is kaphat.

*

Az étkeztetés problémája komoly gondot okoz a rendezőségnek és szállodai-parnak egyaránt. A Japán Szállodaipari Szakszervezet étel bemutatót tartott az olimpián résztvevő versenyzők, kísérők és külföldi vendégek étkeztetésére szolgáló ételek különféleiségeiből.

Bőséges választékkal kívánják minden izlésnek megfelelő étlapokkal a külföldiek ilyen irányú igényeit kielégíteni.

*

"A 8 órás időeltolódás nagy gondja kell, hogy foglalkoztassa szakvezetőseinket" írja Terényi Imre, az MTST. elnökhelyettese az elmúlt hónapban a próbaolimpián szerzett értékes tapasztalatai alapján. Ez annál is inkább nagy probléma, mert a költséges kinttartózkodás nem teszi lehetővé az akklimatizálódás végett korábbi kiutazást. Az első napok állandó küzdelmet jelentenek az elálmosodás ellen.

*

Az olimpiai eseményekről 90 perces színes dokumentum filmet fognak a japánok készíteni előreláthatólag 700.000 dolláros költséggel.

NEMZETKÖZI VÍVÓ HÍREK

ROVATVEZETŐ: DR. KLÉH LÁSZLÓ

FRANCIAORSZÁG

A francia vívásnak újabb gyásza van. Roger Duchaussoy után meghalt Adrien Rommel és Lois Taillandier.

Rommel a II. világháború utáni francia törvívás kimagasló alakja volt, akinek nevéhez öt csapatbajnoki aranyérem /a londoni és helsinki olimpián, valamint a liszaboni, stockholmi és brüsszeli világbajnokságon/ és három ugyancsak csapatban elért ezüst érem /a kairói, monacói és luxemburgi világbajnokságon/ fűződik. 1947-től 1964-ig a francia törvívókat állandó tagja volt. Egyéniben 1949., 1954. és 1955. évben nyerte meg hazája törbajnokságát. 49 éves volt.

Taillandier neve az idősebb generáció előtt ismertebb, mert sikereinek nagyobb része a II. világháború előtti időre esett. 1937-ben nyerte el Franciaország kardbajnokságát, melyet 1946-ban megismételt. Az aktív versenyzéstől való visszavonulása után a francia vívósövetség vezetésében vett tevékenyen részt. 57 esztandós volt.

AUSZTRIA

A nyugati országok Hadsereg Bajnokságát, mely immár a sorban a XIV. volt az idén Bécsben rendezték meg, az alábbi országok részvételével: Német Szövetségi Köztársaság, Ausztria, Belgium, Dánia, Egyesült Államok, Franciaország, Libanon, Luxembourg, Norvégia, Hollandia, Svédország. A szokásos résztvevők közül Olaszország és az Egyesült Arab Köztársaság maradt távol.

A törverseny során az egyéni első helyét a francia Jacky Courtillat szerezte meg a körívás során levívott husz asszóból mindössze két vereséggel. Őt a luxemburgi Link és Ollinger követték. - A csapatversenyt Luxembourg együttese szerezte meg, megelőzve Franciaország tör csapatát.

A párbajtőr egyéni verseny győztese a svéd Lagerwall lett, aki 33 asszójából huszonnyolcat nyert meg. A svéd siker ebben a fegyvernemben teljes volt, mert a csapatversenyt is Svédország együttese nyerte. Párbajtőrben egyébként mind a tizenegy résztvevő ország versenyzői elindultak.

A kard egyéni bajnokságot az amerikai Dasaro nyerte. Nagy meglepetést keltett, hogy a kardcsapat bajnokságot is az USA csapata nyerte.

EGYESÜLT ÁLLAMOK

Az Egyesült Államok 1963. évi vívóbajnokságainak eredményei:

- Férfi tör: Egyéni: I. Richards, II. Axelrod, III. Dasaro.
Csapat: I. New York Fencers Club, II. New York Athletic Club.
- Női tör: Egyéni: I. King, II. Mitchell, III. Gerakin.
Csapat: I. New York Fencers Club, II. Salle Santelli, New York.
- Párbajtőr: Egyéni: I. Anastasi, II. Pesthy, III. Anger.
Csapat: I. Pentethlon, San Antonio, II. Salle Csizsár, Philadelphia.
- Kard: Egyéni: I. Hámori, II. Keresztes, III. Morales.
Csapat: I. New York Athletic Club, II. New York Fencers Club.

Az 1963. évi Sao paulo-i IV. Pánamerikai Játékok vívóversenyének eredményei:

- Férfi tör: Egyéni: King Barriet /USA/
Csapat: USA.
- Női tör: Egyéni: Mireya Rodriguez /Kuba/
Csapat: USA.
- Párbajtőr: Egyéni: Frank Anger /USA/
Csapat: USA.
- Kard: Egyéni: Dasaro Michael /USA/
Csapat: USA.

VERSENYRŐL - VERSENYRE

ROVATVEZETŐ: DR. CZIFFRA ANDRÁS

Rovatunk négyhónapos kényszerű szünete és a későbbi VB anyagtorlódás anyyira visszavetett, hogy az önmagunk utolérése érdekében szinte csak a szám tények felsorolására kell szorítkoznunk.

Tavaszi versenyévad vége vidéken

Április 28.-án a Soproni MAFC II.o. kardversenye nem ütötte meg ennek az osztálynak a mértékét. 22 induló versenőse holtversenyyel végződött, amiben Sohler István /SMAFC/ bizonyult klubtársával Gajdán Istvánnal szemben jobbnak. III. Lakatos János /Győri ETO/, IV. Bánlaci Péter /SMAFC/, V. Holl Jenő /SVSE/, VI. Csizsár Attila /Győri ETO/, VII. Hunyaddobrai Tibor /Komárom/, VIII. Hugyecz József /Komárom/. - A III. osztályúnak kiirt női törverseny sem felelt meg az előírásoknak. 11 induló közül veretlenül Tóth Erika /Győri ETO/ győzött. II. Ács Klára /SVSE/, III. Sándor Erzsébet /SMAFC/, IV. Tóth Sári /SVSE/, V. Farkas Erika /SMAFC/, VI. Székely Éva /SMAFC/, VII. Héthelyi Bea /SVSE/, VIII. Székely Ilona /SVSE/.

F ő b i r ó : Beliczay Sándor.

Május 5.-én a Várpalotai Bányász S.K. rendezett kettős versenyt: a III.o. női törzszámában 8-an indultak - egy kivétellel III. osztályúak - a verseny azonban nem minősített. Első helyre Kiss Ildikó /Dunaujv.Kohász/ került veretlenül. II. Morgen Franciszka /Veszprém/, III. Krenkó Sarolta /Szf./, IV. István Sarolta /Szf./, V. Horváth Katalin /Szf./, VI. Eötvös Gabriella /Várpalota/, - A kardversenynek csak 6 indulója volt, így ez sem minősített. I. Mátyás István /Szf./, II. Dantsó János /Várpalota/, III. Schirm Zsigfried /Dunaujváros/.

F ő b i r ó : Boda László

Törökszentmiklóson három fegyvernemben a megyei az uttörő és serdülő korosztályúak találkoztak. Uttörő leány /15/, I. Nagy Agnes /Szolnok/, II. Balázs Zsuzsa /Sz./, III. Móra Melinda /Sz./, IV. Csapó Eszter /Tszm/, V. Végh Erzsébet /Sz/. - Fiu tör /16/ I. Józsa János /Szolnok/ veretlenül. II. Patkós Gyula /Sz./, III. Récssei Zoltán /Tszm/ IV. Tamási Csaba /Tszm/, V. Honti László /Sz./, Kard /7/ I. Hank Tibor /Sz./, II. Annus Ferenc /Tszm/, III. Komondi Márton /Tszm/, IV. Peres János /Tszm/, V. Munkácsi Tamás /Sz/ - A serdülő leányok /3/ között Fehér Andrea /Tszm/ győzött Fényi Márta /Sz/ előtt. - Fiu törben /5/ I. Magas László /Tszm/, II. Balogh Imre /Tszm/, III. Fényi Miklós /Sz/. - Kard /3/ Győzött Karancsi Lajos /Tszm/, Cseh Gyula /Sz/ előtt.

F ő b i r á k : Józsa János és Tihanyi Lajos.

Május 12.-én a kecskeméti ifjúsági kardversenyt 22 induló közül hármas holtverseny után Dókus László /Törökszentmiklós/ nyerte Iványosi Szabó Ferenc /Bácsm.S.I./ ill. Nagy Imre /Debr.V.S.C./ előtt. IV. Póta István /DVSC/, V. Turi Mihály /Törökszm/, VI. Szecskey András /Bácsm.S.I./, VII. Szentesi Ferenc /DVSC/, VIII. Szabó Zoltán /DVSC/ IX. Andrassy Attila /Bácsm.S.I./.

F ő b i r ó : Gál Tibor.

Szolnokon 20 ifjúsági fiu törvivó mérte össze erejét. I. Surányi Ferenc /DVSC/, II. Danics Ferenc /Sz.MÁV/, III. Maróti Péter /Szentés/, IV. Pakay György /Sz.MÁV/ V. Erdei György /DVSC/, VI. Simon Zoltán /Szentés/, VII. Cserhalmi György /DVSC/, VIII. Olasz Pál /DVSC/. - Az ifjúsági női törözők versenyén 24-en léptek pástra. A nyolcasnak tervezett döntő mezőnye hét főre zsugorodott, mert az egyik versenyzőnőt ki kellett zárni. Minősítési könyve ugyanis nem tüntette fel, hogy III.o. verseny döntőjének résztvevője volt s ez csak óvás után derült ki. A III.o. minősítés megszerzésének ugyanis nem előfeltétele, hogy az indulók között 8 III.o. versenyző legyen. A verseny végeredménye: I. veretlenül Németh Ilona /Sz. MÁV/, aki mindössze 4 találatot kapott. II. Vajna Judit /Tszm/, III. Faragó Ágnes /Tszm/, IV. Fehér Andrea /Tszm/, V. Hartmann Gizella /Békéscsaba S.I./, VI. Drienszki Katalin /B.S.I./, VII. Kovács Judit /B.V.T.S.K./.

F ő b i r á k : Józsa János és Tihanyi Lajos.

A Tapolcai MÁV IAC ifjúsági kardozók és mindkét nembeli törözők részére kiirt Batsányi-Kupa versenyén öt egyesület 12 csapata vett részt. Az egyes csapatok fegyvernemenként 2-2 vívót indítottak egyéni küzdelmekben. A pontversenyt a Szombathelyi MÁV együttese nyerte 215 ponttal, II. Kaposvári Kinizsi I. 150, III. Keszthelyi MÁV I. 72. Az egyéni versenyek részletes eredményei. Női tör /32/, I. holtverseny után Kerényi Mária /Szombathely/, II. Hanyi Sugárka /Szombh./, III. Gosztonyi Erzsébet /Kaposv.Kinizsi/, IV. Zsidó Katalin /Keszth./, V. Gärtner Ildikó /Kaposv.Kinizsi/, VI. Deák Anna /Kaposv.Kinizsi/ VII. Bóth Mária /Nagykanizsa/, VIII. Németh Katalin /Nagykanizsa/, IX. Martin Éva /Kaposvári Kinizsi/. - Férfi tör /28/ I. veretlenül Szabó Tibor /Szombh./, II. Fatalin Károly /Szh./, III. Fülöp Gyula /Kaposvári Kin./, IV. Budai Attila /Kap.Kin./, V. Vajda Márton /Szh./, VI. Mayer István /Tapolca/, VII. Pogány Roland /Keszthely/, VIII. Perlaki Lajos /Nagykanizsa/, - Kard /26/ I. Bognár Ferenc /Szh/, II. Magosi Ferenc /Szh/, III. Gáts Attila /Kaposvári Kin./, IV. Major Albert /Keszthely/, V. Kovács János /Kap.Kin./, VI. Németh Árpád /Tapolca/, VII. Kővári Ferenc /Szh/, VIII. Felde László /Nagykanizsa/.

F ő b i r á k : Palágyi József és dr. Kapossi Sándor.

Május 26.-án Balatonfüreden rendezett II.o. férfi törverseny nem volt műnősítő jellegű. 10 induló közül holtverseny után első lett Welther Károly /Veszpr./, II. Markovics Péter /Bp.Petőfi/, III. Zsabka Endre /Bfüred/, IV. Beta Imre /Bp.Petőfi/, V. Soós István /Eger/, VI. Vajna Csaba /Veszpr./, VII. Turáni István /Bfüred/, VIII. Balogh László /Veszpr./, - Az ifjúságiak kard számában 21 induló közül veretlenül Losonczy Péter /Bp.V.Met./ lett az első. II. Jakab László /Egri S.I./, III. Bablonkai Kornél /Egri S.I./ IV. Schulcz Péter /Bp.V.Met./, V. Sigmund András /Veszpr./, VI. Kutnyák Gyula /Egri S.I./ VII. Tolnai Miklós /Bp.Petőfi/, VIII. Ferenczi Nándor /Egri S.I./

F 5 b i r á k : Major Ferenc és Kovács Attila.

Junius 8-9.-én a Pápai MÁV SE rendezte meg az ifjúságiak részére Kovács Lajos emlékére kiírt vándordíjért három fegyvernemben az egyéni csapatversenyt, amelyre öt egyesület nevezett. Közülük első lett a Veszprémi HPSC 102 ponttal. II. Soproni MÁV 96 p., III. Balatonfüredi Vasas 81. Az egyéni versenyek eredményei a következők: Férfi tör /36/ I. Bács Péter /VHPSC/, II. Farkas László /VHPSC/, III. Godzsa Zoltán /VHPSC/, IV. Veszely Géza /Bfüred/, V. Szalai Elemér /Sopron/, VI. Györki János /Pápa/, VII. Joubert Kálmán /Sopron/, VIII. Tóth Árpád /Zirc-Dudár/, IX. Miskei István /Bfüred/. - Női tör /28/ I. veretlenül Wilde Judit /VHPSC/, II. Kenderessy Andrienne /Bfüred/, III. Tordai Emese /Bfüred/, IV. Németh Eszter /VHPSC/, V. Légrádi Zita /Pápa/, VI. Mórocz Márta /VHPSC/, VII. Tóth Sarolta /Sopron/, VIII. Beleznai Éva /VHPSC/, IX. Pálmai Magdolna /VHPSC/. - Kard /36/ I. veretlenül Sigmund András /VHPSC/, II. Veszely Géza /Bfüred/, III. Miskei László /Bfüred/, IV. Joubert Kálmán /Sopron/, V. Körmendi László /Sopron/, VI. Légrádi Ede /Pápa/, VII. Bács Péter /VHPSC/, VIII. Gera György /Bfüred/, IX. Bedőcz József /Pápa/.

F 5 b i r á k : Zatkalik László és Boda László.

Kecskeméten 16 serdülő kora fiú töröző mérte össze tudását. Versengésükből veretlenül Iványosi Szabó László /Kecsk.V.M./ került ki győztesen Lakatos József /Kiskunfélegyháza V.M./ előtt. III. Farkas József /Bácm.S.I./, IV. Gerő János /Kecsk.V.M./ V. Halasi István /Kecsk.V.M./, VI. Fekete Sándor /Kiskunfélegyháza V.M./, VII. Vértési Ervin /Kecsk.V.M./, VIII. Papp Zoltán /Kiskunfélegyháza V.M./, IX. Fülöp Tamás /Kecsk.V.M./.

F 5 b i r ó : Gaál Tibor.

Törökszentmiklóson mindössze 6 ifjúsági párbajtöröző lépett pástra és küzdelmük holtversenyyel végződött, amit Turi Mihály /Tsz/ nyert meg klubtársával Dókus Lászlóval szemben. Harmadik Tamási Csaba lett. - A III. oszt. kardversenynek 24 indulója volt. Közülük veretlenül lett első Keszkeny Sándor /Szolnoki MÁV/, II. Munkácsi István /Sz/, III. Ferencz Péter /Szeged S.I./, IV. Pálfi András /Sz.S.I./, V. Csonka László /Sz.S.I./, VI. László Ferenc /Sz.S.I./, VII. Katona Ferenc /Tszm/, VIII. Kuti László /SzSI/

F 5 b i r ó : Józsa János.

Barátságos csapatmérkőzés.

Balatonfüreden május 26.-án barátságos csapatmérkőzések keretében mind a négy fegyvernemben összemérték erejüket a Veszprémi HPSC és a Budapesti Petőfi vívói, férfi törben négyes, a többi fegyvernemben hármas csapatok küzdöttek egymással. A csapat győzelmek megosztottak. A férfi törben a veszprémiak győztek 9:5 arányban. Különösen Tisztartó Tibor vivott jól. Mind a négy ellenfelét legyőzte. - Női törben viszont a budapestiek győzedelmeskedtek 6:3 arányban. A Beller-Tóttisz-Gesztési összeállítású csapat igen kiegyensúlyozottan vivott. - Párbajtörben ugyancsak a fővárosiak győztek 6:3-ra. Zombor valamennyi ellenfelét legyőzte. - A kard a veszprémiak elsőprős győzelmét hozta 8:1 arányban. Itt Veszprémet Major-Kovács-Horváth összeállítású csapat képviselte. A versenybíró-ság elnöke Albrecht László volt.

Nyáreleji fővárosi versenyek.

Május 5.-én a Józsefvárosi Sportiskola rendezett ifjúsági férfi törversenyt, amelyen 38-an indultak. Többeknek az indulását képesítés hiánya, vagy elkésés miatt - igen helyesen - nem engedték meg. A döntőben 4 Meteor, 3 BVSC és 2 rendező egyesületi vivó jutott és azt megérdemelt fölénytel Hamann Ferenc /V.Met./ nyerte, aki egész nap folyamán csak egyetlen vereséget szenvedett el 5:4 arányban. II. Lombár István /BVSC/ III. Koller Ferenc /V.Met./, IV. Gerzanicz Sándor /BVSC/, V. Ruzicska Gyula /J.S.I./, VI. Bánk Gábor /BVSC/, VII. Schultz Péter /V.Met./, VIII. Óvári József /J.S.I./, IX. Szabó Tibor /V.Met./

F 5 b i r á k : Berty Imre és Palágyi József.

Május 12.-én a Petőfi III. o. kardversenyét az 56 indulóra tekintettel közvetlen kieséses rendszerben bonyolították és az első és második négy vivó körmérkőzésel döntötte el a helyezéseket. A versenyt holtverseny után Paukó Árpád /Petőfi/ nyerte klubtársa Kárpáti Vilmos előtt. III. László Ferenc /Szeged/ IV. Sándor Lajos /Sparta-kusz/, V. Bedő Levente /Petőfi/, VI. Csonka László /Szeged/, VII. Zilahy Ferenc /OSC/, VIII. Panyi Tibor /BVSC/.

F 5 b i r á k : Valent György és Réffy Géza.

A XVII. ker. Sportiskola ifj. férfi törversenyén mindössze 18 vivó lépett pástra. A döntőt Gerzanicz Sándor /BVSC/ nyerte 7 győzelemmel. II. Koller Ferenc /V.Met./ III. Ovári József /J.S.I./, IV. Dombovári József /XVII.ker./, V. Kenyeres István /V.Met./ VI. Heksch András /J.S.I./, VII. Vadász László /J.S.I./, VIII. Szlovenszky István /Vasas/ IX. Gaál József /XVII.ker./.

F ő b i r á k : Dr. Nedeczky György és Eöry Tamás.

Május 26.-án az MTK III.o. női törversenyének 70 résztvevője egy körmérkőzéses forduló után közvetlen kieséses rendszerben küzdött, majd két négyes körmérkőzéssel döntötte el a helyezéseket. A verseny a vidékiek szép sikereit hozta. Végeredményében: I. Farkas Mária /Szegedi Póztás/, II. Radics Katalin /Dózsa/, III. Mónus Katalin /Szentés/, IV. Seregi Olga /Dózsa/, V. Szvobotka Zita /BVSC/, VI. Güns Zsuzsanna /Vasas/ VII. Szkalla Ilona /Csat.Művek/, VIII. Keresztényi Erzsébet /BVSC/.

F ő b i r á k : Berty Imre és Palágyi József.

Junius 2-án a Petőfi ifj. kardversenyt rendezett, amelyen 42 főnyi mezőny indult. A lebonyolítási rendszer az előző versenyével teljesen azonos volt. A közvetlen kieséses mérkőzések igen élesek voltak és sok esetben csak egyetlen találaton döntöttek el. A versenyt meglepetésre Licov Sándor /Vasas/ nyerte Losonczy Péter /V.Met./ előtt akit 5:4 arányban győzött le a döntő csörtében. III. Ferencz Péter /Szegedi S.I./, IV. Sodin Péter /Petőfi/, V. Beta Imre /Petőfi/, VI. Schäffer András /OSC/, VII. Meszéna Gábor /Vasas/, VIII. Böröczky Károly /Csat.Művek/.

F ő b i r á k : Palágyi József és Valent György.

A BVSC I.o. kizárásos női törversenyén 45-en léptek pástra. Rendezése csak annyiban tért el a "világbajnoki" rendszertől, hogy a két körvívásos forduló után csak 16 vivó maradt állva és küzdött közvetlen kieséses rendszerben. A selejtezők során nem akadt meglepetés. Örvendetes volt egyes fiatalok - így Dessewffy, Lovaszi, Rónay és Bartócz - jó vívása a rutinosabbak mellett. Az előmérkőzésekben is általában az esélyesek jutottak tovább. Itt meglepetés volt Dóczyné kiesése. Holtversenyben verezett el Balogh /HSE/, Cs.Molnár és Fónagy. A kieséses fordulók viszont bővelkedtek váratlan eredményekben. Az eddig legjobban szereplő és első helyen kiemelt Vadász /OSC/ sima vereséget szenvedett az utolsónak rangsorolt Kéglitől, aki azután szoros küzdelemben Gyökhegyit és kiverte. A másik ágon viszont Dér Réka /OSC/ tört be elsőprős fölényrel győzve Szabó Éva /BVSC/ a másik kiemelt ellen. Bóbist-Lukovichné ütötte el a döntőbejutástól. Az első négy helyért vívott körmérkőzés során a várakozásnak megfelelően Plazzeriano Marianne /OSC/ biztosan győzött mindhárom vetélytársnője ellen és ezzel első lett. A második helyet Kégl Alexia /Dózsa/ foglalta el, amit jó küzdőképességének köszönhet. III. Dér Réka /OSC/, IV. Lukovich Istvánné /Elektromos/. A másik négyes körben a két esélyes - Szabó Éva /BVSC/ és Gyökhegyi Hajna /OSC/ - egyaránt 2-2 győzelemmel végzett, az V. helyet jobb találatarányával előbbi foglalta el. VII. Csizmarek Ágnes /OSC/, VIII. Bóbis Ildikó /BVSC/. Érdekes volt megfigyelni az OSC ifju gárdájának egyöntetű jó vívását.

F ő b i r á k : Palócz György és Berty Imre.

A MEDOSZ I.o. kizárásos kardversenyén 35 főnyi mezőny gyűlt össze. A végig körvívásos rendszerben bonyolított verseny első fordulójában említésreméltó nem történt kivéve azt, hogy a vezető bíró Szabó Tibort /V.M./ komolytalan vívásáért kizárta. A középdöntőben Gerevich György /V.M./, Gyórvári /OSC/ és Hammang Ferenc /V.M./ szerepeltek a vártnál gyengébben és nem jutottak a döntőbe. Az eddig tapasztalt formák után itélve Döme /Dózsa/, Rostás /V.M./ és Nagy Zsolt /MEDOSZ/ látszottak a verseny esélyeseinek. A döntő mezőnyét először két részre osztották. Az egyik részben a Dózsás és OSC vivók küzdöttek. Itt Döme és Przybilla egyaránt 3 gy és 1 v. került az élre. A másik csoportban Rostás és Nagy Zsolt igen színvonalas párnarcából utóbbi került ki győztesen s így 3 gy. vereség nélkül állt, amikor a két csoport egymással szembekerült. Minthogy Nagy Zsolt mindkét vezető Dózsás vivótól minimális vereséget szenvedett, Rostás pedig csak Döme ellen győzött, a négyes élmezőnyben az ezuttal igen jól, kitűnő tempóakkciókkal küzdő Przybilla György /Dózsa/ nyerte a versenyt 7 győzelemmel. A másik háromnak egyaránt 6-6 győzelme volt. Rostás Tibor /V.Meteor/ egyetlen adott találattal szerezte meg a második helyet. III. Nagy Zsolt /MEDOSZ/, IV. Döme Gábor /Dózsa/, V. Gyárfás Attila /OSC/, VI. Körmőczy Csaba /Dózsa/, VII. Kocsis János /OSC/, VIII. Maróth Péter /BVSC/, IX. Kenderessy Balázs /V.Met./.

F ő b i r á k : Szabó Pál és Durkó Etele.

A V.Meteor III.o. férfi törversenyt rendezett világbajnoki rendszerben 69 indulóval. A kieséses forduló legnagyobb meglepetése a dunaujvárosi Monori György győzelme volt Pulay /BVSC/ ellen. A versenyt végeredményében Horváth Géza /V.Met./ nyerte Simonics Sándor /Vasas/ előtt. III. Maróth Károly /BVSC/, IV. Szedlacsek Sándor /Elektromos/, V. Varga Rudolf /HSE/, VI. Gerzonics Sándor /BVSC/, VII. Nedeczky György /BVSC/, VIII. Monori György /Dunaujváros/.

F ő b i r ó : Csizsér Ferenc.

Junius 15.-én a BVSC III.o. párbajtörversenyén mindössze 19-en léptek pástra. Bár a döntőben a rendező egyesület vivói voltak számbeli fölényben, az első két helyet "idegenek" vitték el. Ki kell emelni a győztes - Csepeli Miklós /MTK/ - kitűnő küzdőképességét, mert közben sérülés érte, amiről utóbb kiderült, hogy kartörés volt, mégis végigvívta, sőt megnyerte a versenyt, és a holtversenyben 5:2-re győzte le Licov Sándort /Vasas/, III. Kéri Tamás /BVSC/, IV. Radványi Ádám /BVSC/, V. Maróth Károly /BVSC/ VI. Szedlacsek Sándor /Elektromos/, VII. Nedeczky György /BVSC/, VIII. Kárpáti Vilmos /Petőfi/, IX. Bodorkos /Vasas/.

F ő b i r á k : Dr. Nedeczky László és Bábay Ervin.

Junius 23-án az MTK III.o. kardversenyén 23 induló közül veretlenül az igen okosan küzdő Walter Béla /MEDOSZ/ győzött. II. Markovits András /MTK/, III. Szilágyi Zsolt /HSE/, IV. Suhajda Elemér /MTK/, V. Beóó Levente /Petőfi/, VI. Sodin Péter /Petőfi/ VII. Simon József /MTK/, VIII. Meszéna Gábor /Vasas/.

F 3 b i r á k: Palágyi József és Valent György.

A Dózsa II.o. férfi törversenyén 32 vívó indult. Az elődöntőben Sóhaj /HSE/ kiesése volt váratlan. A középdöntőben meglepetésre kiesett Szemerédi /Elektromos/ továbbá holtversenyben véreztek el Badovszky /Petőfi/ és Farkas /J.S.I./. A döntőben Jakab Attila /DEAC/, aki az előmérkőzések mindkét fordulójában veretlen maradt, és Jávor István /Dózsa/ egyaránt 7-7 győzelmet aratott. Ujravivásuk során a Dózsa versenyző bizonyult jobbnak. Kettőjük mellett még a harmadik Takács Antal /Vasas/ emelkedett ki a mezőnyből. IV. Markovits Péter /Petőfi/, V. Papp István /V.Met./, VI. Berkovits Miklós /Dózsa/, VII. Ferenczy Attila /Elektromos/, VIII. Somfai Péter /Dózsa/, IX. Győrbíró László /Elektromos/.

F 3 b i r á k: Berty Imre és Mészáros József.

Nyári és őszi versenyek vidéken.

Junius 16.-án a Zirc Dudari BSK III.o. női törversenyén 9 induló közül holtverseny után első lett Vérsegi Mária /Győr/, II. Lőrincz Márta /Zirc/, III. Makszim Zsuzsa /Debrecen/, IV. Szilárd Márta /Zirc/, V. Járeb Piroska /Győr/, VI. Udvari Mária /Várpalota/, VII. Jóna Gabriella /Debrecen/, VIII. Kelemen Ibolya /Komárom/, IX. Solymos Márta /Komárom/. A verseny csak III.o.-ra minősített. - Az ifj. kardversenyen 27 induló között I. Faludi László /Győr/, II. Surányi Ferenc /Debrecen/, III. Tóth Ferenc /Várpalota/, IV. Póta István /Debrecen/, V. Erdélyi György /Debrecen/, VI. Szlávik Ferenc /Győr/ VII. Nagy Imre /Debrecen/, VIII. Gaál Huba /Bfüred/, IX. Szabó Zoltán /Debrecen/. - A serdülő leány törversenyen 19-en indultak. A versenyt Pálmai Magda /Veszprém/ veretlenül nyerte. II. Erdei Judit /Debr./, III. Beleznay Éva /Veszprém/, IV. Varga Mariann /Debr./ V. Popovics Erika /Zirc/, VI. Bittmann Ilona /Zirc/, VII. Gombos Éva /Várpalota/, VIII. Udvari Márta /Várpalota/, IX. Szentesi Zsuzsa /Debr./

F 3 b i r ó: Zatkalik László.

Dunaujvároson a III. o. ffi. törversenyt /indultak 18-an/ Erdész László - /Szfehérvár/ nyerte, II. Csonka Gábor /Szfehérvár/, III. dr. Paulik András /Dunaujv.Kohász/ IV. Schirm Siegfried /D.Kohász/, V. Rozdolszky Károly /Ujpest/, VI. Monori György /D.Kohász/, VII. Novák Péter /PVSK/, VIII. Novák Dénes /PVSK/, IX. Huszár Mihály /Dujv.S.K./.

F 3 b i r ó: Oze Gyula.

A hódmezővásárhelyi MEDOSZ ifi férfi törversenyét Nagy Sándor /MEDOSZ/ nyerte, II. Tóth Mihály /BCSSI/, III. Dávid Ferenc /MEDOSZ/, IV. Balla Béla /BTSK/, V. Gáspár Péter /Sportisk./, VI. Rostás József /Sportisk./, VII. Dékány Sándor /MEDOSZ/, VIII. Láng István /MEDOSZ/, IX. Szűcs Miklós /MEDOSZ/.

F 3 b i r ó: Gyulai Gábor.

Junius 23.-án az Ózdi Kohász SK. orsz. II.o. női törversenyén 15 induló közül hármas holtverseny után első lett Gajdos Erzsé /Bp.Vasas/, II. Novotny Erzsé /Diósgyőr/, III. Kövesdy Ilona /Diósgyőr/, IV. Földényi Erzsé /Ozd/, V. Czédly Katalin /Diósgyőr/, VI. Péter Zsuzsa /Bp. Vasas/, VII. Loidl Erzsé /U.Dózsa/, VIII. Szikora Erika /Diósgyőr/, IX. Acsay Klára /MTK/. - Az ugyanakkor rendezett II.o. kardversenyt Kreis Attila /Bp.Vasas/ nyerte. II. Láng L. /DVTK/, III. Badits A. /DVTK/, IV. Zaján F. /Ozd/.

F 3 b i r ó: Tilly János.

A Keszthelyi MÁV SE III.o. párbajtörversenye /7 induló/ nem volt minősítő jellegű. I. Lasetzky Frigyes /Bp. VSC/, II. Nedeczky György /Bp.VSC/, III. Radványi Ádám /Bp. VSC/, IV. Czakkai István /Bp.V.M./, V. Perlaki Lajos /Nkanizsa/, VI. Török Tibor /Bp.VSC/, VII. Mayer István /Tap.MÁV/, - A serdülő kardversenyen 16-an indultak. I. Panyi Ottó /Bp.Vasutas/ veretlenül, II. Brendel Gusztáv /Bp.Vasutas/, III. Károlyi Lajos /Keszthely/, IV. Farkas Tamás /Bfüred/, V. Hegedüs Imre /Bp.Vasutas/, VI. Felde László /Nkanizsa/, VII. Kriváchy Péter /Keszthely/, VIII. Talabér Tamás /Bp.Vasutas/. Egy versenyzőt sportszerűtlen magatartásáért kizártak.

F 3 b i r ó: Zatkalik László.

Junius 30.-án a Balatonfüredi VASAS SC II.o. kardversenyt rendezett, amelyen 19-en indultak. I. Lajos Tamás /Eger/, II. Gerevich György /Bp.V.M./, III. Zsabka Endre /Bfüred/, IV. Sereghy Gusztáv /Bp.Csatorn./, V. Vajna Csaba /Veszprém/, VI. Horváth Jenő /Veszprém/, VII. Takácsi Nagy László /Szfehérvár/, VIII. Perlaki Lajos /Nkanizsa/ IX. Erdész László /Szfehérvár/. - Az ifj. női törversenyt Czéh Judit nyerte /Veszpr./ Kopcsándi Mária előtt /Bfüred/, III. Ványi Ágnes /Józsefv.SI./, IV. Németh Eszter /Veszpr./, V. Erdélyszky Ágnes /Pápa/, VI. Kelemenics Ottília /Bp.Honv./, VII. Soós Emőke /Bp.VSC/, VIII. Lévai Ildikó /Budafoki MŰE/, IX. Kenderesi Adrienne /Bfüred/. Az indulók száma 25 volt.

F 3 b i r á k: Major Ferenc és Zatkalik László.

Augusztus 11.-én a Veszprémi Vívószövetség Bfüreden ifi válogatóversenyt rendezett férfitörben 8, kardban 8 és női törben 6 indulóval. Ffi törben az első Szűcs László /Tapolca/, II. Bács Péter /Veszpr./, III. Szekeress László /Pápa/, IV. Tóth Attila /Bfüred/, V. Mayer István /Tapolca/, VI. Godzsa Zoltán /Veszpr./, VII. Schöffner István /Veszpr./, VIII. Tóth Árpád /Zirc/, - Női törben első Wilde Judit /Veszpr./, II. Soós Gyöngyvér /Pápa/, III. Zsidó Katalin /Keszthely/, IV. Pálmai Magda /Veszpr./, V. Morocz

Márta /Veszpr./, VI. Légrády Zita /Pápa/. - Kardban az első Veszely Géza /Bfüred/, II. Miskey László /Bfüred/, III. Károlyi Lajos/Keszthely/, IV. Rajnai György /Veszpr./, V. Kri-váchy Péter /Keszthely/, VI. Szabó József /Bfüred/, VII. Tóth Árpád /Vpalota/, VIII. Légrády Ede /Pápa/.

F ő b i r ó : Zatkalik László.

Augusztus 24.-én a Balatonfüredi VSC serdülő ffi törversenyén 11 induló közül első veretlenül Koller Ferenc /Bp.V.M./, II. Kovács István /Bp.V.M./, III. Vágvöl-gyi Gábor /Bp. V.M./, IV. Rózsahegy Béla /Bp.V.M./, V. Tiba János /Bp.V.M./, VI. Tóth Árpád /Zirc/, VII. Cserny Antal /Bp.V.M./, VIII. Temesi László /Bp.V.M./ - A serdülő leány törversenyen 8 induló között első Berczelly Judit /Bp.V.M./, II. Popovics Erika /Zirc/, III. Hám Katalin /Bp.V.M./, IV. Drochos Anikó /Bp.V.M./, V. Hampo Beatrix /Bp.V.M./ VI. Nagy Mercedes /Bp.V.M./, VII. Szalai Anna /Bp.V.M./, VIII. König Rózsa /Zirc/.

F ő b i r ó : Zatkalik László.

Szeptember 15.-én a Veszprémi Vívószövetség a Lacsay Kupa megyei egyéni csapatversenyt rendezett három fegyvernemben, I. és II.o. versenyzők kizárásával. Az első a Veszprémi HPSC. I. csapata lett. Második a Veszprémi HPSC II. csapata és harmadik a Zirc Dudari BSK csapata.

F ő b i r ó : Zatkalik László.

Szolnokon a III.o. kard, törversenyen 6-an indultak. I. dr. Csordás József /Szolnok/, II. Raskó János /Szolnok/, III. Kapitány István /Szolnok/, IV. Póta Iván /Szolnok/, V. Katona Ferenc /Tszm/, VI. Szép István /Szolnok/. - Az ifj. ffi törverseny 7 indulója között első Danics Ferenc /Szolnok/, II. Bali István /Szolnok/, III. Bubriják László /Csongrád/, IV. Pakai György /Szolnok/, V. Bartha Tibor /Csongrád/, VI. Vidra, Zoltán, /Szolnok/, VII. Kunszeri Béla /Csongrád/.

F ő b i r ó : Tihanyi Lajos.

Szeptember 22.-én a Győri VASAS II.o. kardversenyén 11 induló között holtversenyben első Lakatos János /ETO/, II. Szalánzsy György /ETO/, III. Faludi László /Sportisk./, IV. Lipót János /Tatab./, V. Csizsár Attila, VI. Bánlaky Péter /SMAFC/, VII. Sády András /Sportisk./, VIII. Jánossy János /Sportisk./.

F ő b i r ó : Beliczay Sándor.

A Szolnok Megyei Vívószövetség ifj. női törversenyén Törökszentmiklóson a szentesiek nevezés nélkül és a verseny megkezdése után érkezve csupán a kiesettekkel vivhattak vigaszversenyt. Így csak 12 induló volt. I. Fenér Andrea /T.MÁV/, jóformán találatot sem kapott. II. Nagy Ágnes /Sz.Vasutas/, III. Móra Melinda /Sz.Vasutas/, IV. Németh Judit /Sz.MÁV/, V. Zombor Valéria /T.MÁV/, VI. Fényi Márta /Sz.Vasutas/, VII. Parkas Valéria /T.MÁV/, VIII. Wendler Irén /Tatab./, IX. Tetzler Edit /Tatab./, - Az ifj. kardverseny 10 indulója közül első Dókus László /T.MÁV/ veretlenül. II. Bali István /Sz.MÁV/, III. Szentesi Béla /Sz.MÁV/, IV. Bársony Ferenc /Sz.Vasutas/, V. Karahcsi Lajos /T.MÁV/, VI. Konondi Márton /T.MÁV/, VII. Haulik László /Sz.MÁV/, VIII. Annus Ferenc /T.MÁV/, IX. Ondó István /Sz.Vasutas/.

F ő b i r ó k : Józsa János és Platényi Mihály.

Szeptember 29.-én 26 induló részvételével a DVTK orsz. II.o. férfi törversenyt rendezett. I. Beta B. /Bp.Petőfi/ veretlenül, II. Ardei /DVTK/, III. Szabó /ME-AFC/, IV. Bozóky /Ózdi VASAS/, V. Láng /DVTK/, VI. Sós /KEAFC/, VII. Szakáts, VIII. Dr. Bادت /DVTK/.

Október 5.-én a Veszprém-megyei Vívószövetség II.o. ffi tör "Bakonykupa" versenyén 24-en indultak. I. Takács Antal /Bp.VASAS/ veretlenül. II. Kreisz Attila /Bp. Vasas/, III. Liczov Sándor /Bp.Vasas/, IV. Simonits Sándor /Bp.Vasas/, V. Mélykúti Péter /Bp.Vasas/, VI. Schuman Mihály /Bp.Vasas/, VII. Vajna Csaba /Veszpr./, VIII. Tóth Miklós /Veszpr./, IX. Balogh László /Veszpr./ - A II.o. kardversenyt kettős holtverseny után Kreisz Attila /Bp.V./ nyerte. II. Tisztartó Tibor /Veszpr./, III. Szlovenszky Lajos /Bp.V./, IV. Palágyi József /Veszpr./, V. Horváth Dezső /Bp.V./, VI. Horváth Jenő /Veszprém/, VII. Lajos Tamás /Eger/, VIII. Kőszeghy Álmos /Bp.V./, IX. Kulinyi István /Bp.V./, A kupát a Bp. Vasas nyerte 305 ponttal a Veszprémi Haladás /121 p./ előtt.

F ő b i r ó k : Dr. Torday Lajos és Kaszás Gábor.

Október 6-án a Soproni MAFC III.o. kardversenyén 21 induló közül holtversenyben I. Hartman Ferenc /SMAFC/, II. Hornyánszky Antal /SMAFC/, III. Körmendi László /SVSE/, IV. Buliczka János /SMAFC/, V. Kulcsár Imre /SMAFC/, VI. Szóják Péter /SMAFC/, VII. Varga Pál /SMAFC/, VIII. Estó Péter /SVSE/, IX. Bán István /SMAFC/.

F ő b i r ó : Puskás Bertalan.

A III.o. női törversenyen 8-an indultak. I. Ács Klára /SVSE/, II. Németh Klára /SVSE/, III. Németh Eva /SVSE/, IV. Németh Edit /SVSE/, V. Székely Ica /SVSE/, VI. Kund Ildikó /SVSE/, VII. Nagyszadányi Edit /SVSE/, VIII. Linzhauer Katalin /SVSE/.

F ő b i r ó : Tóth Antal. Egyik verseny sem volt minősítő.

A Szolnokmegyei Vívószövetség II.o. kard és III. ffi törversenyt rendezett. A kard 8 indulója közt I. Hargital A. /Szolnok/, II. Pákozdi J. /DEAC/, III. Tomka I. /Szolnok/, IV. Dr. Csordás J. /Szolnok/, V. Sóllyom J. /Salgó K./, VI. Füreder K. /Salgó K./, VII. Szép I. /Szolnok/, VIII. Osgyan Gy. /Bcsaba/.

F ő b i r ó : Szentsitványi József.

A törversenyben I. dr. Csodrás J. /Szolnok/, II. Szutor L. /Salgó K./, III. Sóllyom J. /Salgó B./, IV. Török B. /Szolnoki MÁV/.

F ő b i r ó : Demecs Béla.

15 induló részvételével a Bács-Kiskunmegyei Sportiskola országosi kardversenyét Vass A. nyerte, /Sz.Spisk./, II. Mezei J. /Sz.Spisk./, III. Nagy I. /Debrecen/, IV. Bódi G. /Sz.Spisk./, V. Szecskay A. /Bácsm.Spisk./, VI. Póta I. /Debrecen/, VII. Andrásy A. /Bácsm.Spisk./, VIII. Erdei Gy. /Debrecen/, IX. Hegyes P. /Sz.Spisk./.

F ő b i r ó : Gaál Tibor.

Október 20-án a Kecskeméti Vörös Meteor ifi ffi törversenyt rendezett 23 résztvevővel. I. Maróthy P. /Szentest/ veretlenül, II. Ball I. /Szolnok/, III. Bubrják L. /Csongrád/, IV. Kutasi I. /Bácsm.Spisk./, V. Bartha T. /Csongrád/, VI. Kovács S. /Bácsm.Spisk./, VII. Zsibrita Cs. /Csongrád/, VIII. Török B. /Szolnok/, IX. Szabó M. /Kecskemét/.

F ő b i r ó : Gaál Tibor.

A Dunaujvárosi Kohász SE III.o. női törversenyén 33-an indultak. I. Kiss /DVV/, II. Wilde /Veszpr./, III. Macho /HSE/, IV. Gärtner /K.KIN/, V. Bence /Vasas/, VI. Strunk /V.Met./, VII. Korpe /K.PET/, VIII. Falu /HSE/, IX. Kelemenics /HSE/.

F ő b i r ó : Rábe Gusztáv.

Őszi fővárosi versenyek

Szeptember 15-én a V. Meteor ifj. és serdülő férfi törversenyt rendezett körvívásos rendszerben. Az ifjúságiak versenyét 32 induló közül veretlenül Koller /V.M./ nyerte Fodor /DVSC/ előtt. Kettőn messze kiemelkedtek a mezőnyből. III. Bánk /BVSC/, IV. Erdei /DVSC/, V. Dombóváry /XVII.ker./, VI. Maróthy /Szentest/, VII. Kenyeres /V.M./, VIII. Rózsahegyi /V.M./, IX. Tiba /V.M./ - 31 serdülő küzdelméből ugyancsak veretlenül Kovács /V.M./ került ki győztesként. II. Csik /Szentest/, III. Lipták /DVSC/, IV. Láng /Győr/, V. Cserhalmi /DVSC/, VI. Juhász /V.M./, VII. Cserny /V.M./, VIII. Krausz /Győr/, IX. Majoros /Dózsa/. - A versenyzők keresztnevei nem állapíthatók meg, mert a főbírák nem gondoskodtak a versenyjegyzőkönyv kitöltéséről. A kirendelt versenybírák közül nem jelent meg Réfy G.

F ő b i r á k : Ujváry Tibor és Valent György.

Szeptember 21.-én a BVSC ifj. párbajtőr versenyét holtverseny után Czakk /V.M./ nyerte Hollós /Dózsa/ előtt. III. Fűredy /Dózsa/, IV. Kanyik /Csepel/, V. Maróth Péter /BVSC/, VI. Szlovenczky /Vasas/, VII. Laseczky /BVSC/, VIII. Abraham /BVSC/.

F ő b i r ó : Rábe Gusztáv.

Szeptember 22-én az Ujpesti Dózsa ifj. női törversenyt rendezett, amelyen ebbe a korcsoportba tartozó III.o. versenyzők is indulhattak. 54 induló vegyes rendszerben küzdött és kilences döntőben két vidéki versenyző végzett holtversenyben az élen 7-7 győzelemmel. Németh Ilona /Szolnok/ és Mónus Katalin /Szentest/. Ujrávívásuk eredménye tekintetében ellentmondás van a versenyjegyzőkönyvben, mert az ugyan utóbbit tünteti fel 4:2 arányban győztesként, de Németh Ilonát jelöli meg a verseny győztesének. III. Ványi Agnes /JOSI/, IV. Menyhárt Katalin /BVSC/, V. Turkovits Olga /BVSC/, VI. Tihanyi Gabriella /Dózsa/, VII. Machó Györgyi /HSE/, VIII. Lévy Ildikó /BMTE/, IX. Hidasi Éva /OSC/. A kirendelt versenybírák közül nem jelent meg Szelényi István.

F ő b i r á k : Berty Imre és Valent György.

A Vasas ifj. kardversenyét 31 induló közül veretlenül Losonczy Péter /V.M./ nyerte Jakab László /Egri S.I./ előtt. Mindketten igen kiváltak a mezőnyből. III. Panyi Ottó /BVSC/, IV.-V. Schäffer András /OSC/ és Bablonkay Kornél /Egri S.I./, VI. Maday Gyula /Dózsa/, VII. Bánhalmi János /V.M./, VIII. Hank /Szolnok/, IX. Licov Sándor /Vasas/. A kirendelt versenybírák közül nem jelent meg Kléh László.

F ő b i r á k : Palágyi József és Przybilla György.

16 serdülő kardozó versenyét a Vörös Meteor és a Debreceni VSC küzdelme jellemezte, amiben az előbbieket maradtak felül és a Gerevich nemzedék újabb két sarja mutatta meg kezdődő oroszlánkörmeit. Közülük első lett veretlenül Gerevich Pál /V.M./, II. Nagy Imre /DVSC/, III. Gerevich László /V.M./, IV. Póta István /DVSC/, V. Gazda Mihály /V.M./, VI. Csath István /DVSC/, VII. Mátray Gyula /V.M./, VIII. Szentesi Ferenc /DVSC/, IX. Kertai Aurél /BVSC/. A kirendelt versenybírák közül nem jelent meg Kléh László.

F ő b i r á k : Palágyi József és Przybilla György.

Szeptember 29-én a MEDOSZ III.o. kardversenyét vegyes rendszerben bonyolították. Egy körvívásos forduló után a 47 indulóból állva maradt 32 a nyolcas döntőig közvetlen kieséses rendszerben, majd ismét körvívással küzdött. A kieséses fordulók megkezdése az első három helyen kiemelt vívó - Tolnay, Zékány és Kuti /Szeged/ - kiesése volt. A versenyt megérdemelten, valamennyi ellenfelét fölényesen legyőző Zilahy Ferenc /OSC/ nyerte Csonka László /Szegedi S.I./ előtt. III. Képes László /Vörös Csillag Tr.gy./ IV. Schäffer András /OSC/, V. László Ferenc /Szegedi S.I./, VI. Panyi Ottó /BVSC/, VII. Kovács Endre /Elektr./, VIII. Simon József /MTK/. A kirendelt versenybírák közül nem jelent meg Beta Imre.

F ő b i r á k : Berty Imre és Bábay Ervin.

Október 13.-án a Vasas serdülő női törversenyét 12 induló közül veretlenül Mócsi Anna /Dunaharaszti/ nyerte. II. Baranyai /HSE/, III. Mikus Ildikó /V.M./, IV. Biró /HSE/, V. Hám Katalin /V.M./, VI. Finta Edit /Dunaharaszti/, VII. Csapó Eszter /Törökszentmiklós/, VIII. Benedek Ágnes /MEDOSZ/. - A III.o. női törverseny 59 résztvevője már az előmérkőzések során sok holtversenyyel tarkított, erős küzdelmet vívott. Végeredmény I. Szolnoki Mária /HSE/, II. Hangos Edit /OSC/, III. Ványi Agnes /JOSI/, IV. Kéri Ilona /JOSI/, V. Güns Zsuzsa /Vasas/, VI. Kemény Lucia /Betonut/, VII. Schöberl Tünde /Vasas/, VIII. Pekker Teréz /Vör.Csill.Tr.gy./, IX. Burgetti Claudia /V.M./. A kirendelt versenybírák közül nem jelent meg Kaszás Gábor /főbíró/, továbbá Böry Tamás, Perlaky.

F ő b i r ó : Boros Péter.

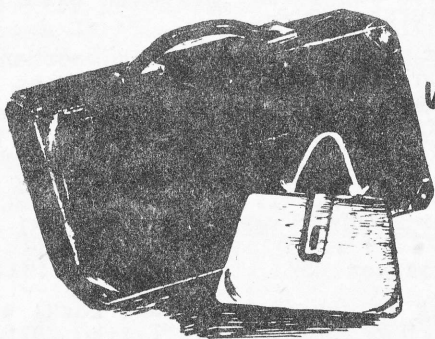
1964. évi

JANUÁRI

versenynaptár

Rendezői:

4.-én	Ifjúsági leány tőr válogató	Budapesti Vívó Szövetség
5.-én	Ifjúsági fiu tőr válogató	Budapesti Vívó Szövetség
	III. osztályu kard	Honvéd S.E.
	III. osztályu férfi tőr	Győri ETO.
	III. osztályu férfi tőr	Ózdi Kohász
	Ifjúsági fiu tőr	Törökszentmiklós
	Ifjúsági leány tőr	Törökszentmiklós
11.-én	Ifjúsági párbajtőr válogató	Budapesti Vívó Szövetség
12.-én	Ifjúsági kard válogató	Budapesti Vívó Szövetség
	III. osztályu női tőr	Budapesti Vörös Meteor
	II. osztályu női tőr	Miskolci Sportiskola
	III. osztályu férfi tőr	Székesfehérvár
18.-án	Budapesti Vívó Szövetség értekezlet	
	III. osztályu párbajtőr	
19.-én	Budapest Kupa felnőtt női tőr	Budapesti Vívó Szövetség
	II. osztályu kard	Csatornázási Művek S.E.
	III. osztályu férfi tőr	Budapesti Vasas S.E.
	III. osztályu női tőr	Szolnok
	Ifjúsági kard	Szolnok
25.-én	Budapesti ifjúsági fiu tőr egyéni bajnokság	Budapesti Vívó Szövetség
26.-án	Budapesti ifjúsági leány tőr egyéni bajnokság	Budapesti Vívó Szövetség
	Vidéki ifjúsági leány tőr egyéni b.	Magyar Vívó Szövetség
	III. osztályu kard	Veszprém
	III. osztályu női tőr	Győri ETO.
	Ifjúsági fiu tőr	Veszprém

Mészáros Sándor

BÓRDISZMŰVES

Karácsonyi ajándékok,
utazási cikkek
nagy választékban

KARÓRASZIJAK
JAVÍTÁS - ALAKÍTÁS

Telefon: 187-466

Budapest, Régi posta utca 19.

A VÍVÓ HIRADÓ

1963. évi XII. évfolyamának összesített

TARTALOMJEGYZÉKE

<u>VERSENY ÉRTÉKELÉSEK</u>	<u>HÓNAP</u>	<u>OLDAL</u>
Tábor István: Bécs város bajnokságáról.....	I.	1.
Kovács Pál: A párisi nemzetközi kardverseny.....	I.	8.
Tari István: Magyar főiskolás vívók a Szovjetunióban.....	I.	10.
Dr.Bay Béla: A "Martini Kupa" külön döntőjéről.....	II.	1.
Dr.Lator György: Az 1962. évi "Budapest Kupa" eredményei.....	II.	8.
Dr.Rónay Gyula: Az első férfi tőr válogató versenyekről.....	II.	10.
Dr.Cziffra András: Az első kettős kardválogató.....	II.	12.
Dr.Kléh László: Női törözőink válogató versenye.....	II.	13.
Gábor József: Párbajtőrözőink válogató versenye.....	II.	14.
Dr.Rónay Gyula: A februári válogató férfi törversenyekről.....	II.	16.
Berczelly Tibor: Serdülők és uttörők monstra seregszemléje.....	II.	19.
Bárány Árpád: A VI. Challenge Monal.....	III.	2.
Vass Imre: A Trofeo Spreafico nemzetközi párbajtőrverseny.....	III.	6.
Gábor József: A második párbajtőr válogató.....	III.	18.
Klell Kálmán: Egy hónap alatt hat verseny.....	III.	20.
Andor Ákos: Vidéki kerületi csapatbajnokságok.....	III.	23.
Elek Ilona: Ötödször is megnyertük a hármas találkozót.....	IV.	8.
Pacificus: Martini Kupa New Yorkban.....	IV.	12.
Dr.Kléh László: A 3. és 4. női tőr tájékoztató verseny.....	IV.	20.
Dr.Rónay Gyula: A Bp.Vörös Meteor tájékoztató férfi tőr verseny.....	IV.	22.
Gábor József: Párbajtőr tájékoztatók.....	IV.	23.
Kovács Pál: Varsói nemzetközi kardcsapat és egyéni verseny.....	V.	1.
Gábor József: A vívóidény első hazai nemzetközi versenye.....	V.	8.
Klell Kálmán: A Bp.Vasas tájékoztató kardversenyei.....	V.	13.
Dr.Kléh László: Az 5. és 6. női tőr tájékoztató verseny.....	V.	14.
Dr.Kléh László: A 7. és 8. női tőr válogató verseny.....	V.	17.
Dr.Kléh László: Női tőr Budapest bajnokság és válogató.....	V.	19.
Toperczer László: A Budapesti Sportiskolák csapatversenye.....	V.	23.
Dr.Bay Béla: A leningrádi szovjet, magyar, lengyel, román vívótalálkozóról.	VI.-VII.	4.
Dr.Rónay Gyula: Április és Május havi női tőr válogatók.....	VI.-VII.	7.
Gábor József: Április havi párbajtőr válogató beszámolója.....	VI.-VII.	9.
Tilly János: Giovannini Kupa, Bologna 1963.....	VI.-VII.	11.
Dr.Frenkl Róbert: Európa Kupa és Heidenheimi Kupa párbajtőr versenyek...	VI.-VII.	13.
Klell Kálmán: Santelli Kupa 1963.....	VI.-VII.	14.
Klell Kálmán: Hungária Kupa nemzetközi kardverseny.....	VI.-VII.	15.
Dr.Rozgonyi György: Ifjúsági világbajnokságok 1963.....	VI.-VII.	16.
Dr.Rónay Gyula: Országos férfi tőr egyéni és csapatbajnokság.....	VI.-VII.	26.
Dr.Kléh László: Országos női tőr egyéni és csapatbajnokság.....	VI.-VII.	28.
Gábor József: Országos párbajtőr egyéni és csapatbajnokság.....	VI.-VII.	30.
Klell Kálmán: Országos kard egyéni és csapatbajnokság.....	VI.-VII.	34.
Bárány Árpád: Párbajtőrverseny Luganóban.....	VI.-VII.	38.
Dr.Zöld Ferenc: Amerikai vívóvilágbajnokságok Los Angelesben.....	VIII.	6.
Klell Kálmán: Szovjet-magyar főiskolai vívótalálkozó Budapesten.....	VIII.	7.
Kovács Pál: A gdanski VB. általános értékelése.....	IX.	1.
Sákovics József: Az 1963. évi vívóvilágbajnokságról.....	IX.	5.
Gábor József: A világbajnokság részletes eredményei.....	IX.	11.
Szerkesztő Bizottság: Nemzetközi Balaton Bajnokság Siófok 1963.....	X.	13.
Gábor József: A MVSZ. értékelő beszámolója a gdanski VB-ről.....	XI.	2.
Czvikovszky Ferenc: Értékelés a férfi törözők szerepeléséről.....	XI.	5.
Hatz József: Férfi törvívóink a gdanski világbajnokságon.....	XI.	7.
H.Elek Ilona: A gdanski VB. női tőr számairól.....	XI.	8.
Dieter Güse így látta.....	XI.	9.
Szabó László: Beszámoló a VB. első félidejéről.....	XI.	10.
Dr.Frenkl Róbert: Universiade 1963.....	XI.	19.
Dr.Tasnady László: Rövid beszámoló a "Wartburg" kardversenyéről.....	XI.	21.
Kárpáti Rudolf: Kardozóink a világbajnokságon.....	XII.	4.
Szűts János: A kardvívó világbajnokság értékelése.....	XII.	5.
Vass Imre: Beszámoló a gdanski párbajtőr világbajnokságról.....	XII.	7.
Dieter Güse: A gdanski VB. második részéről.....	XII.	9.

ESEMÉNY BESZÁMOLÓK

Gábor József: A BVSZ. évvégi záróértekezlete.....	II.	3.
Tábor István: Alakuló ülést tartott az MVSZ elnöksége.....	IV.	1.
Klell Kálmán: Hírek a német vívóéletből.....	IV.	9.
Dr.Rónay Gyula: Szakosztályvezetői értekezlet a BVSZ-ben.....	V.	4.
Polgár József: Budapesti Edzők értekezlete.....	VI.-VII.	22.
Skaliczky Géza: Országos Sportnapok 1963. beharangozója.....	VI.-VII.	40.
Dr.Nedeczky László: VI.Nemzetközi Balaton Bajnokság beharangozója.....	VI.-VII.	40.
Tari István: Az 1963. évi Universiade beharangozója.....	VIII.	15.
Dr.Rónay Gyula: Tájékoztató a BVSZ üléseiről.....	VIII.	16.
Gábor József: Közgyűlés után - kongresszus előtt.....	XI.	1.
Schmid Hermann: Felejthetetlen élmény - a Balaton Bajnokság.....	XI.	15.
Dr.Boross Ernő: Veszprémi napok.....	XII.	3.
Dr.Lator György: Beszámoló a werdauai nemzetközi edzőtáborról.....	XII.	11.

EGYÉB CIKKEK

Brundage: Az amatőrizmusról.....	I.	7.
Dr.Rerrich Béla: Kedves Gerevich Ali!.....	II.	2.
Gerevich, Kovács, Kárpáti: Javaslat a magyar kardvívás fellendítése érdekében.....	III.	1.
Dr.Kléh László: A japán vívás dicsérete.....	III.	5.
Dr.Nedeczky László: A vidék vívósportja 1. közlemény.....	III.	9.
Dr.Kléh László: Párbajtőr világranglista 1962.....	III.	12.
Székely Tibor: A BTST. Vívó fegyvermester tanfolyama.....	III.	13.
Szabó László: Levél a Vívó Híradó szerkesztőségéhez.....	III.	14.
Dr.Nedeczky László: A vidék vívósportja 2. közlemény.....	IV.	2.
Klell Kálmán: Kárpáti Rudolf színpadi szereplése.....	IV.	6.
Gábor József: Harci zaj az amerikai vívómesterek házatáján.....	IV.	7.
Barbara Rothe: Felhívás a vívósporttársnőkhöz.....	IV.	19.
Gábor József: Bizakodva, de nem elbizakodottan.....	VI.-VII.	1.
Klell Kálmán: Huszonhetedik vagy huszonnyolcadik.....	VIII.	1.
Papp Bertalan: Nagyvonalu munkaterv ifj. vívóink továbbképzésére.....	VIII.	18.
Dernői Kocsis László: Mentegető magyarázatok helyett.....	IX.	10.
Gábor József: Gondolatok a vívóvilág bajnokságáról.....	X.	1.
Dr.Rónay Gyula: A magyar vívás jövője felé.....	X.	8.
Gábor József: Egy és más a szakvezetés, a mester és versenyzője kérdésről.....	XII.	1.
Gábor József: Bánfai Benő vívómester 85 éves.....	XII.	10.

MÓDSZERTANI KÉRDÉSEK

Irányi Pál: Hozzászólás Ozoray Zoltán "Ki hogyan tud kitörni, úgy tud vívni" cikkéhez.....	I.	16.
Gerő Pál: Kitörés a vívóvonalon.....	II.	17.
Tiboldi Tibor: A technika, a taktika és az erőnlét kapcsolata a vívásban.....	IV.	16.
Radványi Ottó: Klasszikus és atlétikus vívás.....	IV.	18.
Az Edzőképző Főiskola hallgatói: Vívó mechanikai problémák.....	V.	10.
Tiboldi Tibor: A technika, a taktika és az erőnlét kapcsolata a vívásban.....	V.	11.
Maszlay Lajos: A vívás taktikája.....	VI.-VII.	24.
Klell Kálmán: Kondicionális tanácsok a XVI. században.....	VI.-VII.	25.
Dr.Gózszy Sándor: Új utakon az olimpiai felkészülés során.....	VIII.	2.
Klell Kálmán: N.Popov a vívás szovjet edzőmódszeréről.....	VIII.	4.
Polgár József: Az Intervalledzés tudományos alapja.....	VIII.	10.
Tiboldi Tibor: A technika, a taktika és az erőnlét kapcsolata a vívásban.....	VIII.	12.
Ozoray Zoltán: Hogyan támadjunk?.....	XI.	16.
Gerevich Aladár: A mester-tanítvány rendszer.....	XI.	16.
Polgár József: Az izometrikus erőgyakorlatokról.....	XII.	12.

EDZŐI ROVAT

Polgár József: A Budapesti Edző Bizottság 1963. évi programjából.....	I.	16.
Tóvári Béla: A sportiskolákról.....	I.	17.
Ozoray Zoltán: Válaszom a MVSZ Edző Bizottságának.....	II.	18.
Polgár József: Látogatás a Mesterképző Főiskolán.....	II.	11.
Jelentkezési felhívás oktatóképző tanfolyamra.....	IV.	19.
Gábor József: A BVSZ. edzői értekezlete.....	XI.	4.

NEMZETKÖZI VIVÓHIREK

Dr.Kléh László: Február havi nemzetközi vivóhírek.....	II.	20.
Dr.Kléh László: Március " " "	III.	22.
Dr.Kléh László: Julius " " "	VI.-VII.	44.
Dr.Kléh László: Augusztus " " "	VIII.	20.
Dr.Kléh László: November " " "	XI.	23.
Dr.Kléh László: December " " "	XII.	17.

HIREK

Gábor József: Junius havi hírek.....	VI.-VII.	21.
Gábor József: A Gdansk-i VB. eredmény kimutatása.....	VIII.	24.

INNEN-ONNAN

Gábor József: Januári "Innen-Onnan".....	I.	19.
Gábor József: Februári " "	II.	18.
Gábor József: Márciusi " "	III.	15.
Gábor József: Áprilisi " "	IV.	14.
Gábor József: Májusi " "	V.	23.
Gábor József: Juniusi " "	VI.-VII.	41.
Gábor József: Augusztusi " "	VIII.	17.
Gábor József: Szeptemberi "Innen-Onnan".....	IX.	24.
Gábor József: Novemberi " "	XI.	22.

TÓKIO 1964

Gábor József: Olimpiai hírek.....	VII.	9.
Gábor József: " "	X.	21.
Gábor József: " "	XII.	16.

VERSENYNAPTÁR

Február havi országos versenynaptár.....	I.	24.
Március " " "	II.	24.
Árpilis " " "	III.	24.
Május " " "	IV.	26.
Junius " " "	V.	24.
Október " " "	IX.	28.
November " " "	X.	26.
December " " "	XI.	28.
Január " " "	XII.	24.

TARTALOMJEGYZÉK

A Vivó Híradó 1963. évi 12. évfolyamának tartalomjegyzéke.....	XII.	25.
--	------	-----

KEDVES OLVASÓINKNAK
 kellemes karácsonyi ünnepeket és vivósikerekben gazdag
 boldog újesztendőt kíván

a VIVÓ HIRADÓ
 szerkesztősége

Ara példányonként 3.- Ft
 Szerkesztőség: V. Hold u.l.
 II.em. 109. Telefon: 121-117

Indexszám:
 26.922

Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
 Szerkesztő: Gábor József
 Megjelenik minden hó 15.-én.

Készült a Statisztikai Kiadó Vállalat nyomdájában Ny. 2460/1963.